

ŠIBENIK
NAUTIČKI TURIZAM — ŠTA JE TO?
ZASTO EFEKT NEĆE BITI VEĆI
ŠTA RADE ARSEN I MISO
ZA »MILIJUN I PO« TROJE GRAĐANA
VIŠE PAŽNJE HIGIJENI NA SELU
TKO ODLUČUJE O INTEGRACIJI (POLEMIKA)
HISTORIJSKI LOKALITETI I TURIZAM
UBIJEN STUDENT U GRADU

Šibenski list

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XIV — BROJ 726 — CIJENA 40 DINARA (0,40)

LIST IZLAZI SRIJEDOM

ŠIBENIK, 17. KOLOVOZA 1966.

Nakon IV plenuma CK SKJ - u Šibeniku

Podsticaj da preispitamo svoj položaj i zadatke

U Šibeniku je 9. kolovoza 1966. održan zajednički plenum Općinskog odbora SSRN i Općinskog sindikalnog vijeća, na kojem se raspravljalo o zadacima sindikata i SSRN u provođenju odluka IV plenuma CK SKJ. Na plenumu je zaključeno da se u radnim organizacijama održe sastanci na kojima bi se ukazalo na do sadašnje propuste i tražilo bolja rješenja za daljnji rad. Općinsko sindikalno vijeće organizirat će sastanke u proizvodnim radnim organizacijama, a Općinski odbor SSRN u ostalim kolektivima i službama.

U uvodnoj informaciji ANTE MILOSEVIĆA, predsjednika Općinskog odbora SSRN Šibenik, rečeno je da je do sada bilo dosta sastanaka u okviru odluka IV plenuma CK SKJ da se na njima reagiralo, ali da u te reakcije ponekad bile okrenute prema događajima koji su se kod nas zbivali prije nekoliko godina, a da je došlo i do nekih neodgovornih izjava i nepravilnih optužaba ojednina kao nosioca negativnih pojava, što je stvaralo nepovoljnu klimu. Čini mi se, rekao je drug MILOSEVIĆ, da je suviše velik utjecaj i na forumu i na pojedince onih problema koji su periferni, a manje oih iz privrede. On je dalje istakao da je Općinski komitet SK osnovao komisiju koja treba da sva pitanja ispita i da time upozna Općinski komitet, te predložio da tim materijalima budu upoznati i Općinski odbor SSRN i Općinsko sindikalno vijeće. Na kraju svoje diskusije on je predložio da se u proizvodnim organizacijama aktivira sindikat, a u ostalima SSRN.

NIKICA BUJAS, predsjednik Općinskog sindikalnog vijeća, informirao je oba plenuma o dosadašnjim porocima i radu sindikalnih podružnica, ističući da se od reforme nastavio kontinuirano radilo na intenzifikaciji proizvodnje, razviku sistema samoupravljanja i raspodjele, te na aktivizaciji društvenih snaga u radnim organizacijama. Ali, rekao je, jedan dio sindikalnih odbora nije te zadatke u potpunosti izvršio. Na kraju svoje diskusije Nikica Bujas je predložio da se sazovu proširani sastanci izvršnih odbora sindikalnih organizacija i da se na njima raspravlja o problemima radnog kolektiva i pitanjima koja sindikat potkrepljuje, te da se nakon toga ide na raspravu u radnim jedinicama i kolektivima u cjelini — da se uvide reške, konkretiziraju predstojeći zadaci i donesu programi na temelju kojih bi se onda sistematski radilo. U svojoj diskusiji drug DANESKO, organizacioni sekretar OK SK, istakao je da je u sadašnjoj situaciji nepoophodno da se ukaže na jednu potrebu koja se kod nas stalno očituje: na ekonomsku bazu naše komune, na našu privrednu sposobnost sve ono što ona može dati, tj. da jedan od osnovnih i prioritarnih zadataka u sadašnjoj situaciji da se pita stanje i mogućnosti naših prirodnih organizacija, jer da neiskorištene mogućnosti postoje u mnogo učajevu, na primjer u poljoprivredi — gdje je moguće učiniti više nego što se čini, u turizmu — jer je kod nas ekspanzija gostiju sve veća, ali se nismo organizirali da prihvatimo sve ono što sa sobom nosi omet turista kakav je danas, u cestovnom — kako brže i efikasnije rješavati neka pitanja, na primjer u

»Dani Rončeviću« i »Reviji« postoje realne mogućnosti da se zaposli nova radna snaga kad bi se kod njih riješio problem novog prostora, u trgovini — da se razmotre mogućnosti integracije i da o tome raspravljaju osnovne organizacije SK. Jer, rekao je on, o rješavanju takvih i sličnih pitanja ovisi daljnja perspektiva naše općine.

O metodama rada u osnovnim or-

ganizacijama SK i drugim društveno-političkim organizacijama u radnim kolektivima govorio je BOŽO CVITAN. On je, među ostalim, istakao da su dosadašnje metode rada bile dosta loše i da se samo odlasima na sastanke neće mnogo postići, te da ima osjećaj da se suština IV plenuma shvatila prilično labavo.

(Nastavak na 2. strani)

Sa sastanaka organizacija SK u Šibeniku povodom odluka IV plenuma CK SKJ

Odgovornost svih podjednako

Prošlih dana održani su u osnovnim organizacijama Saveza komunista na području šibenske komune brojni sastanci na kojima se raspravljalo o odlukama i zaključcima IV plenuma CK SKJ. U našem napisu iznijet ćemo najvažnije informacije s tih sastanaka.

Komunisti »Šipada« govorili su i o negativnim pojavama u svojoj radnoj sredini. Pojedinci — rekli su — žele izvotoperiti naše društveno i radničko samoupravljanje, dajući pri tom izvjesne privilegije pojedincima. Sastanak je osudio takve pojave.

Deformacije koje su se javile »gore« imaju svog korijenja i dolje kod nas — čulo se na sastanku osnovne organizacije SK Baldekin II. Po njihovu mišljenju »žiju interesa« ne bi trebalo usmjeriti samo na organe bezbjednosti, jer tamo radi čitav niz vrijednih ljudi i poštenih komunista, već jednako treba biti kritičan i prema ostalim institucijama u kojima su se pojavljivale slabosti. Mnogo se i već dugo vremena govori da šibenski liječnici primaju »plave koverte«. Zanimalo bi nas što je s tim u vezi poduzeto? — govorili su, pored ostalog, komunisti Baldekina. Na tom sastanku postavljen je zahtjev da Općinski komitet SK Šibenik na jednoj od svojih sjednica razmotri pitanje razmjesta kadra i da općenito više nego do sada povede računa o kadrovskoj politici. Komunisti Baldekina II traže također da Općinski komitet na pogodan način informira članstvo o svim poduzetim mjerama koje idu za tim da učvrste redove SK.

U osnovnim organizacijama

TLM »Boris Kidrič« prilikom rasprava o odlukama IV plenuma CK SKJ čulo se niz zanimljivih mišljenja. Rekli su: posljednje govora druga Tita u Splitu i kod nas se počelo ispitivati porijeklo imovine pojedinaca, počelo se, ali se nije završilo. Koji su tome razlozi? — postavljeno je pitanje. Na sastancima u tom kolektivu čulo se da i njih tišti problem »čvrste ruke«, da takvih pojava ima i u njihovom kolektivu. Istaknuto je da je i u TLM bilo slučajeva da su se »autoriteti« postavljali iznad upravljača.

Komunisti osnovne organizacije Grad - Gorica postavili su pitanje: da li će se jednom stati na kraj negativnim pojavama u radu i kad će se početi pozivati na odgovornost one koji prave greške? Ima bezbroj primjera — rekli su — da se u našem gradu ljudi nisu pozvali na odgovornost ni tada kada su bili stvarno odgovorni za milijunske štete. Rezalište je likvidirano, i to krivnjom direktora, ali ga nitko nije pozvao na odgovornost, već je premješten u drugu radnu organizaciju — za direktora.

Članovi osnovne organizacije Baldekin I, među ostalim, kazali su da ima drugova u Šibeniku i Splitu koji su po svojoj volji davali ocjene za pojedince i slali u penziju mlade ljude koji su još i te kako bili sposobni za rad. Bilo je nepravilnog odnosa prema ljudima — govorili su na sastanku komunisti Baldekina I — a izvršio tih nepravilnosti umjesto da budu pozivani na odgovornost premješteni su na više položaje. Istaknuto je da Općinski komitet treba da pomogne drugovima u SUP-u da se uspješno bore protiv samovolje pojedinaca. Oni su također iznijeli podatak da je jedan radnik u »Izgradnji« uzeo 20 tisuća dinara vrijednosti i da je za to bio osuđen na godinu dana zatvora. Međutim, neposredno poslije VIII kongresa SK jedan drug iz SUP-a, prema njihovim riječima, pronevjerio je 100 tisuća dinara, ali nije bio kažnjen. Komunisti Baldekina I zaključili su da Općinski komitet preko svojih članova treba da pomogne osnovnim organizacijama SK u SUP-u, »Mesoprometu«, ribarskom kombinatu »Kornat« i »Vodovodu« — da što radikalnije riješe anomalije u svojim sredinama u duhu odluka IV plenuma CK SKJ. (Đ. B.)

Neki komunalni problemi čekaju da ih se počne efikasnije rješavati

Do kada čekati na rješenje

Na stranicama ovog lista bilo je mnogo riječi o aktualnim pitanjima i problemima grada, koji već godinama čekaju da ih se počne rješavati. Doduše, u poslijeratnom razdoblju mnogo toga se učinilo na komunalnom planu, počevši od proširenja i modernizacije električne mreže, vodovoda i uređenja ulica u gotovo svim gradskim predjelima, pa do onih najsitnijih komunalija. U tome su uloženi veliki napor i građana, utrošeno je na desetke milijuna dinara. No, još uvijek je ostalo nekoliko pitanja koja bi se uz stanovita sredstva mogla riješiti.

Dva ključna problema o kojima bi trebalo više povesti računa jesu tržnica i groblje.

Dio Ulice bratstva i jedinstva, pored koje je smještena sadašnja tržnica, čini »usko grlo« gradskog saobraćaja, a posebno otkako je izgrađen novi most preko šibenskog zaljeva. Tom saobraćajnicom dnevno prođe po više stotina motornih vozila domaće i strane registracije. Pješacima je gotovo nemoguće prelaziti s jedne na drugu stranu ulice, jer opasnost prijete sa svih strana. Tržnica i proizvodi na njoj izloženi su prašini, itd.

Prije nekoliko godina šibenska općina je počela graditi novu tržnicu u predjelu Draga. Utrošena su prilična sredstva, i kad su radovi bili dosta podmakli, najednom je daljnja izgradnja toga objekta obustavljena. Za potpuno dovršenje nove tržnice prije dvije godine nedostajalo je oko 20 milijuna, a danas bi trebalo osigurati bar dvostruko više sredstava.

Groblje čini posebno pitanje. Ono je danas u najnaseljenijem predjelu. Slobodnog prostora za ukapanje gotovo i nema, a grobovi stari više od stotinu godina toliko su dotrajali da prijete opasnost od zaraza po okolno stanovništvo. To pitanje počelo se rješavati prije nekoliko godina — bila je određena i lokacija, negdje na Meterizama, ali je i to, kao po tradiciji, sve ostalo na mrtvoj tački.

Za razliku od prethodnih godina, u posljednje dvije godine malo se ili gotovo ništa nije učinilo na uređenju, odnosno asfaltiranju ulica u užem dijelu grada. U nekima od njih položena je vodovodna i kanalizaciona mreža i tako stvoreni svi preduvjeti da se pristupi njihovom konačnom uređenju. U prvi plan za uređenje dolaze Ljubljanska, Ante Blaževića, Petra Kolunića, Jurja Dalmatinca i Težačka ulica u starom dijelu, te Karlovačka i Varaždinska ulica u novom dijelu Šibenika. Sve se te ulice nalaze u vrlo lošem stanju i njihovo uređenje trebalo bi odmah pristupiti.

Ni s uređenjem okoliša i pristupnih puteva na Baldekinu i Križu nije sve u redu. Bilo je sasvim realno očekivati da će se to pitanje rješavati istovremeno sa izgradnjom stambenih objekata. Nešto je na tome učinjeno, ali u potpunosti još ne zadovoljava.

Čistoća gradskih ulica i trgovina nije onakva kakva bi trebalo da bude, unatoč naporima koje ulaže komunalno poduzeće »Čistoća«. Još uvijek se može vidjeti kako pokraj većeg broja postavljenih posuda stoje gomile otpadaka, iako se odvoz smeća obavlja dva puta dnevno. Tko je za to najviše kriv? Nećemo pogriješiti ako kažemo da su za takvo stanje najviše odgovorni nesavjesni pojedinci i izvjestan broj osoblja trgovačkih prodavaonica — koji se ne drže određenog rasporeda u odvozu smeća. Vrlo često nailazimo i na one nesavjesne građane koji otpatke bacaju kroz prozor ili ih ostavljaju ispred kuća kada se to njima sviđa. Dakle, pojedini građani nisu u dovoljnoj mjeri disciplinirani i izgleda da im nije mnogo stalo do toga da li će nam grad biti čišći.

Kod tzv. izgradnje divljih stambenih naselja, o čemu smo dosta pisali, izgleda da se stanje popravlja, jer je sve manje naselja koja urbanistički plan nije predvidio. Tako su u zadnje vrijeme poduzete odgovarajuće mjere da se spriječi takva izgradnja, poput one na Meterizama, u podnožju Šubićeveca i

na Ražinama. Obiteljske kućice sada se podižu u Crnici, na prostoru koji je reguliran urbanističkim planom. Takva naselja nicala su dosad baš ondje gdje nije postojalo osnovnih komunalija, kao što su vodovod, električna i kanalizacija. Kraj i tome eto dolazi. (jj)

Zar i to - da se odričemo deviza

Podaci kojima raspolažemo govore da se na području šibenske komune kod prosječnog uroda može proizvesti i otkupiti oko 1.500 tona maraske.

Zna se da marasku — bar za sada — plasiramo na inozemno tržište uglavnom u neprerađenom stanju. Prometom maraske bave se većinom radne organizacije čije sjedište nije na području naše komune. Zašto je to važno, pokušat ćemo objasniti s nekoliko podataka.

Cijena ovogodišnje maraske nije bila naročito dobra. Za jednu tonu maraske dobilo se 420 dolara. Ako 1.500 tona, koliko je prosječni urod na području šibenske komune, pomnožimo sa 420 dolara postignutih za jednu tonu, proizlazi da vrijednost maraske na našem području iznosi 630 tisuća USA dolara.

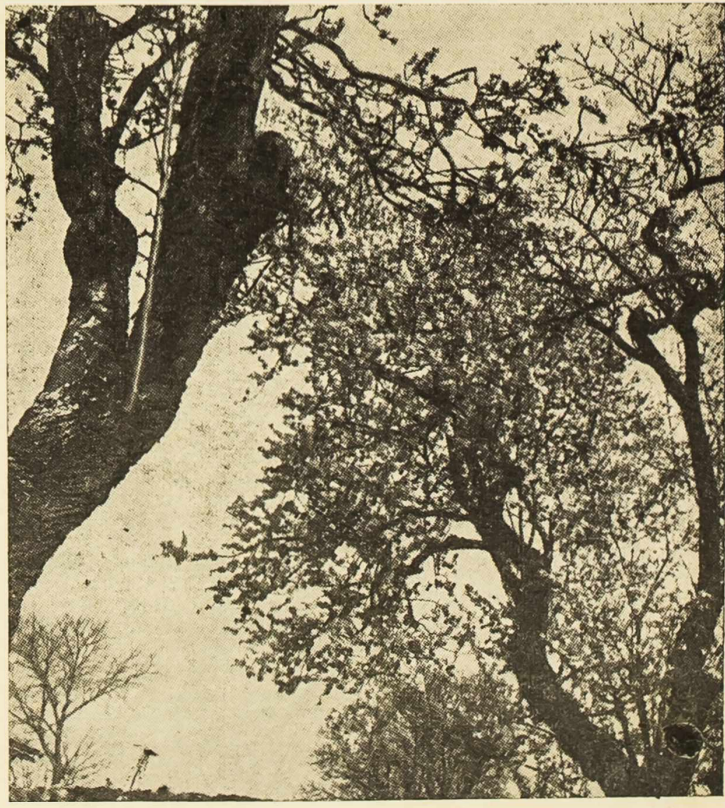
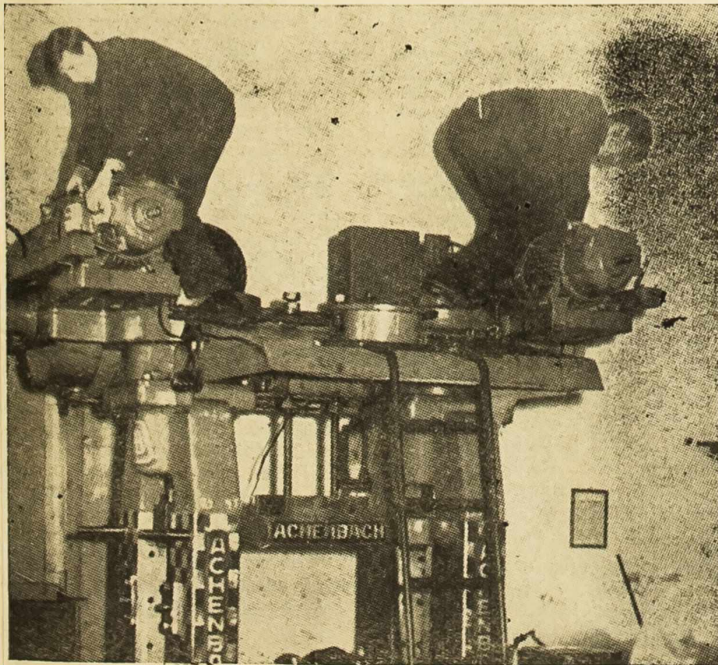
Prema današnjem deviznom sistemu, retenciona kvota izvoznika iznosi 7 posto, a to znači da bi od 630 tisuća realiziranih dolara izvozniku ostalo 44.100 dolara. Taj dolarski iznos ostao bi izvozniku za samostalno raspolaganje. Međutim, od toga iznosa izvoznik bi bio voljan da ustupi 50 posto retencione kvote prodavaču i proizvođaču. Drugim riječima, od onih 620

tisuća dolara — koji bi se mogli dobiti izvozom maraske ubrane na području naše komune — proizvođačima i prodavačima bi ostalo oko 22 tisuće dolara.

To bi se uspjelo realizirati kad bi se to izvozniku postavilo kao uvjet prodaje. Slična bi se računica mogla navesti i kad je riječ o prodaji badema i nekih drugih proizvoda.

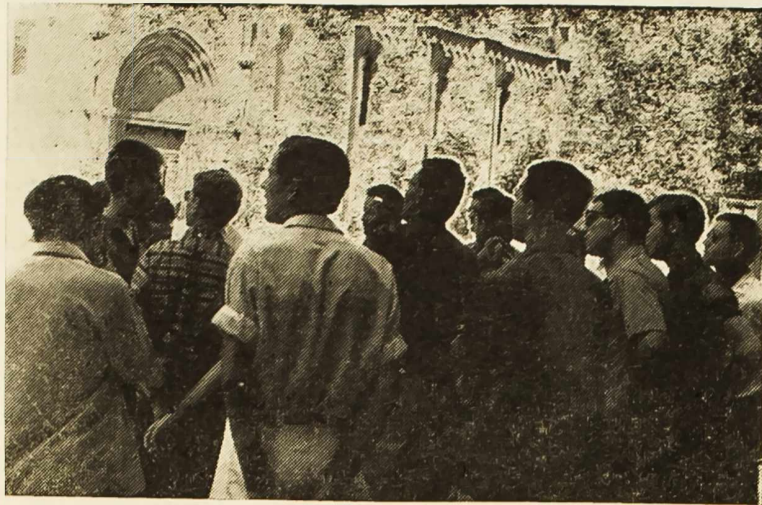
Međutim, od toga do danas nije bilo ništa, ili je bilo veoma malo koristi. Zbog toga se misli da bi osnivanjem poslovnog udruženja poljoprivrednih organizacija — što znači jedinstvenim nastupom prema izvozniku — naša komuna dobila znatna devizna sredstva. Zar je moguće zamisliti da se toga odričemo?!

(B)

Šibenik ima dva Straduna

Zašto nije iskorišten bar jedan

ODAVLE POČINJE OBILAZAK GRADA

Puštanje u saobraćaj novog mosta preko šibenskog zaljeva iznenadilo je sve Šibenčane, pa i najveće turističke stručnjake — a naročito što se tiče priliva gostiju u grad. Sada smo očevici da u Šibenik danju navraća mnogo više stranih turista nego prije.

Trgovina je zatečena gotovo na spavanju. Službu vodiča nije nitko pokrenuo. Stari grad je više nego zapušten. Neki kulturno historijski spomenici optužuju nas da je strahota. Stranci se našem gradu i dive i užasavaju se onim što smo zanemarili.

Da bismo zasnali kuda oni prolaze i što im se pokazuje, priključili smo se grupi Francuza koju je kroz grad vodio Josip Berović, čovjek o kojemu je »Borba« donijela reportažu pod naslovom »Zaljubljen u kamen«, o kojemu su pisale i druge novine, koji radi u Muzeju grada i honorarno vrši službu vodiča, koji se ljuti svaki put kad vodi grupe starim ulicama Šibenika.

Toga jutra grupu je Josi Berović dočekao kraj zdenca pred Gradskom vijećnicom. Poslije kratkog uvoda pričao im je o gradnji i veličajnosti Katedrale, a onda o detaljima — Lavlja vrata (i ono o pupku Adama i Eve), olovna vrata, Krstionica (i ono o kamenju glazbi), vijenac od 72 glave, Kneževa palača... E, tu se zasto! Jer, Kneževa palača je više nego izgrebana, prljava, puna robe uz prozore. U stvari — velika mrlja na dostojanstvu i ljepoti Kate-

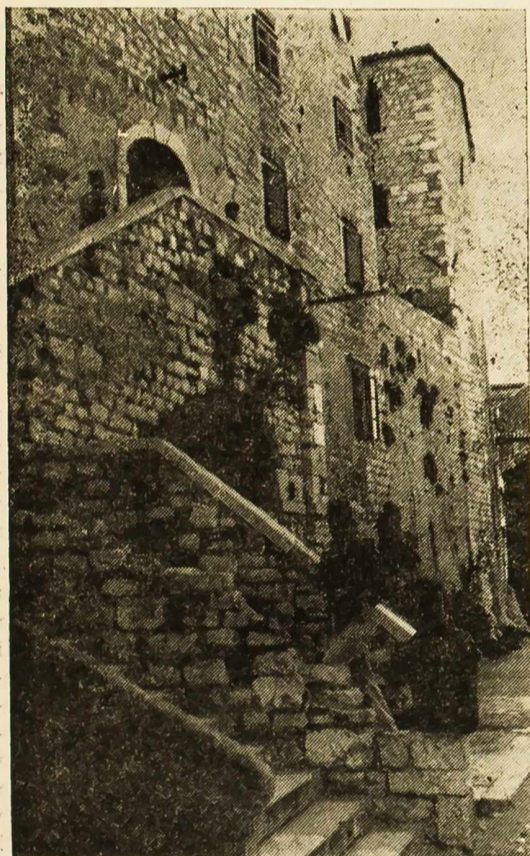
riteranski bor — opol« — govori Josi.

Iz Docca se u grad dolazi Gradskim vratima, nad koja se navedu Ulica Jurja Dalmatinca. Ta vrata su unakažena, izrazbijana, neočišćena, dotrajala. Penju se grupe i gledaju Dolac, a u njemu, u tom drevnom gusarskom gnijezdu i najoriginalnijem starom Šibeniku, niču kule s »malterajima« i bojama bez reda i ukusa.

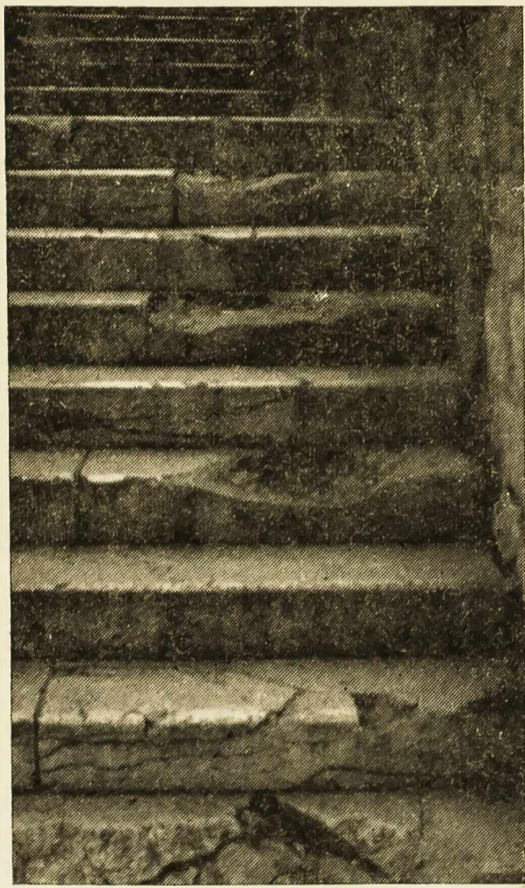
Ulica Jurja Dalmatinca, dakle jedina kojom se iz Docca može doći u grad, popločana je samo nešto. Za ostalo se može reći: prašina, trava, nanosi šljunka. A ona je još u 15. stoljeću bila popločana sasvim! U njoj je i kuća majstora Jurja. U njoj se nalazi i nekoliko originalnih natpisa nad vratima (približni prijevodi: »Prolazniče, kakav si ti sada i ja sam nekad bio. A kakav sam ja sada (o. p. - mrtvačka glava), takav ćeš ti sutra biti«, »Ribari, dođite poslije me-

O predjelu oko Četiri bunara moglo bi se napisati ovako: bolje bi bilo da ih i ne spominjemo i da ih ogradimo i sakrijemo nego da ih onakve pokazujemo strancima, jer se oko njih nalazi trava, razbijena žbuka, polupana vrata, daske i hrpe smeća.

Grupe zatim nastavljaju »šetnju« po ostalim predjelima grada. Uz ono lijepo, originalno, što krasi naš grad i predstavlja njegovu kulturu — svuda se nađe ponešto unakaženo, razbijeno ili oterano, bilo da se radi o vratima, natpisima, kolonama, zdencima, reljefima ili nečem drugom. Ne čini li se da je vrijeme da u zaštiti naših kulturnih spomenika učestvuju svi i da dio sredstava od turizma i trgovine ulažemo u njihovu restauraciju. Jer, od tih starih spomenika, bar za sada, najviše koristi imaju trgovačka poduzeća, Turističko društvo i građani koji iznajmljuju

GRADSKA VRATA U DOCU

STRME STUBE — RAZBIJENE!

drale. Čak prijeli da se komadi zida (žbuka) odvale i padnu na glavu gostiju ili prolaznika. Da za to treba dosta sredstava, poznato nam je, ali smo ipak uvjereni da se malo-pomalo moglo nešto učiniti — makar i preko poduzeća »Stana«, jer — u Kneževu palači žive i stanari!

Odatle grupa odlazi u Butu. Vodič Josi tumači i, među ostalim, govori: »Ona je sačuvala originalnost iz 14. stoljeća. Jedina nakaradna stvar u njoj to je trafostanica — koja je mogla biti izgrađena od kamena — da sve bude u stilu — ili pak uučena nešto unutra.«

Na izlazu iz Bute u Dolac grupu je dočekao »pravi materijal« za fotoaparate: kuće nad grebenima i liticama, smionci podvig dolačkih gusara i starih građana iz 12, 13. i daljnjih stoljeća. Ali, samo da te kuće nisu zapuštene, ruševne, sa rasklimanim prozorima i vratima, ruševnim starim zidom, obojenom unutrašnjom jedinju srušene kuće — neispražnjenim kantama za smeće!

Odmah u blizini otvorena je krčma. Vlasnik istakao smreku. Tumači Josi, a Francuzi snimaju. »Zelena grana smreke — crno vino, osušena grana smreke — znači da vlasnik toči isto vino već odavna, maslinova grančica — bijelo vino, me-

ne« — piše oko jednog dupina nad vratima vis-a-vis kuće Jurja Dalmatinca, a na majstorovoj kući njegov simbol — medvjed). U toj ulici nalazi se i kuća u kojoj je u kolovozu 1941. godine Mjesni komitet KPJ donio odluku da se formira prvi partizanski odred Šibenika. Zar se, dakle, dosad ta ulica zaista nije mogla popločati, a pogotovo što njome prolaze sve grupe stranaca i što se u nju iz Bukovičke i Ulice Ante Blaževića, koje također nisu popločane — slijeva šljunak i voda. Da stvar bude gora, taj šljunak nitko ne čisti, jer, reče nam vodič, »Čistoća« čisti samo ono što truli i gnijje, a šljunak — ne spada u to!

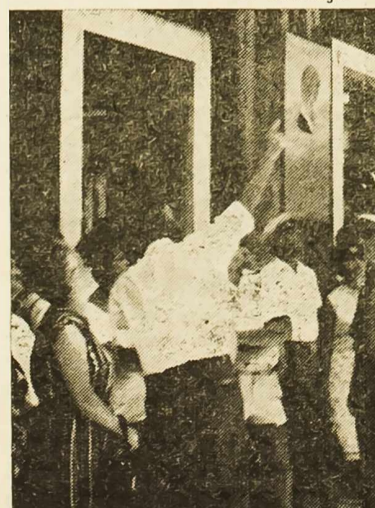
Od pećine kod Sv. Lovre grupu ide prema Gorici. S lijeve strane nalaze se Strme stube. One ne samo da su strme nego i razbijene, tako da se među svakih dvadesetak stepenica jedva mogu naći tri-četiri zdrave, što predstavlja stalnu opasnost za noge onih koji se njima penju ili silaze.

Okoliš tvrđave Sv. Ane i sama tvrđava potpuno su zapušteni i unakaženi. Iako se na tvrđavi nađu brojne grupe i izletnici, nitko se ne osjeća bar malo odgovornim da to uredi.

Na kraju jutarnje šetnje vodič Berović je rekao: »Dubrovnik ima svoj Stradun i dobro ga je unovčio. Šibenik ima dva Straduna, ali nije iskoristio ni jednog.« Ima u tome mnogo istine, jer se u našem gradu zaista mogu organizirati dva Straduna — kojima bi grupe turista išle organizirano i pod vodstvom više vrsnih vodiča.

J. Grbelja

Drugo, najviše koristi imaju trgovačka poduzeća, Turističko društvo i građani koji iznajmljuju

SRELE SE DVIJE GRUPE I DVA TUMAČA

Svašta u našem turizmu

Komisija utvrdila mnogo prekršaja

Komisija, sastavljena od tržišnog inspektora, sanitarnog inspektora i predstavnika Turističkog saveza općine, obišla je prošlih dana veći broj ugostiteljsko-turističkih objekata u Pirovcu, Murteru, Betini, Jezerima, Tijeku, Vodicama, Skradinu, Primoštenu, Zablaću, Rogoznici i objekte na slapovima Krke. Taj inspekcijski pregled dao je uvid u niz manjkavosti kod pojedinih objekata.

Prilikom pregleda motela u Vodicama, koji radi kao pogon hotelsko-ugostiteljskog poduzeća »Rivijera«, pronađeno je u frižideru osam vrsta namirnica i sve su bile — u pokvarenom stanju! Restoran u motelu ne raspolaže dovoljnim brojem jelovnika, a i onaj koji se nalazi u upotrebi potpuno je nejasan gostu, jer nije naznačena količina na koju se cijene odnose.

Nadalje, u restoranu »Borik«, također u Vodicama, utvrđeno je da se otpaci kruha upotrebljavaju kao dodatak u mljeveno-meso (za punjene paprike). Također je utvrđeno da je jedan gost oštećen za 320 starih dinara — dobio je 4 dekagrama pršuta manje. Interesantno je za bilježiti i to da se u tom restoranu dežurni konobar presvlačio naočigled gostiju koji su već bili za stolovima i konzumirali večeru.

Nakon izvršenih pregleda u objektima poduzeća »Rivijera«, komisija je došla do zaključka da to poduzeće od preuzimanja objekata na širem području komune nije ulagalo sredstva ni za njihovo normalno održavanje. To se u prvom redu odnosi na restoran »Kozara« i bife »Plava plaža« u Vodicama. Konstatirano je, nadalje, da uprava »Rivijere« nije dovoljno poradila na osamostaljenju pojedinih objekata u ekonomske jedinice. Unatoč tome, međutim, ne vodi se dovoljno kontrole, što neminovno dovodi do raznih nepravilnosti (slučaj sa Ribljim restoranom, kamp na Martin-skoj, itd).

Pregled je izvršen i u objektima privrednog poduzeća Primošten. Tom prilikom utvrđeno je da se u skladištu hotela »Adriatic« nalazi višak od 109 kilograma svježeg svinjetine, a manjak svinjskog mesa kare iznosi 91 kilogram. Utvrđeno je da se ne vodi posebna evidencija za suho i svježe svinjsko meso. U skladištu je komisija zatekla i 25 kilograma pokvarene svježeg svinjetine, a u stanju koje nije za konzumiranje nalazilo se i 110 kilograma konzerve od rajčica, te 13 kilograma pršuta. Interesantno je zabilježiti da je po dolasku komisije skladištar pokvareno svježe svinjsko meso izvadio iz hladnjače i potajno ga bacio u kantu za smeće — bez vaganja!

Pansion »Slanica«, vlasništvo poljoprivredne zadruge, Murter, raspolaže restoranom i nekoliko soba. U sobama nisu istaknute cijene, nema tekuće vode, nema ogledala, nema čaša. Taj objekt ne raspolaže nužnikom ni bilo kakvim sanitarnim čvorom. Okoliš pansiona je nečist i na sve strane mogu se vidjeti razni otpaci. Restoran nema jelovnika ni vinskih karata.

Odmaralište i restoran »Vračar« u Rogoznici, koji bi trebali biti poslovna jedinica poduzeća »Tri grozda« iz Beograda, posluje bez odobrenja i bez ikakvog ugovora s matičnim poduzećem. Odmaralište je predano na upravljanje Draganu Žuniću, koji ne vodi nikakvu evidenciju i posluje vlastitim sredstvima za svoj račun. Restoran je otvoren 3. srpnja ove godine i do 5. kolovoza, prema izvaji Dragana Žunića, ostvaren je promet na ugostiteljskim uslugama od oko 2 milijuna starih dinara. Odmaralište prima stra-

ne i domaće goste, a za vršenje ugostiteljskih poslova »vlasnik« koristi tuđu, nekvificiranu radnu snagu — koju nije prijavio.

Komisija je pregledala i velik broj trgovinskih radnji. U prodavaonici broj 8 poljoprivredne zadruge Skradin u sanduku za brašno nalazilo se uistinu brašno — ali pokvareno. Pored toga, u istoj prodavaonici petrolej se prodaje u neposrednoj blizini živčnih namirnica. Nadalje, osoblje prodavaonice prodaje kupcima otrov za evidentiranja. Pregledom knjige o kretanju robe utvrđen je manjak u iznosu od 285.080 starih dinara.

Tržišni inspektori i njihov kolega sanitarnac nisu ostavili na »miru« ni privatne ugostitelje. Interesantno je napomenuti da Vladimir Delić, koji ima ugostiteljsku radnju na Prosiki, prodaje porciju piletine po 1.000 starih dinara, a bocu pive po 300 starih dinara, što je znatno više nego u mnogim drugim ugostiteljskim objektima. Ako je povjerovati službenom nalazu komisije — neki vlasnici »ne mare« za dobit. Kako se, naime, drukčije može protumačiti činjenica da je privatna ugostiteljska radnja »Morski greben« u Jezerima, vlasništvo Josipa Pirjaka, nađena otvorena — i bez vlasnika. Do njegova dolaska

trebalo je čekati 90 minuta. Inače, radnja je prljava, neuredna a inventar je zamazan. Pošeban nered zatečen je u kuhinji: ljetna salama nezaštićena od muha, obješena o vrata!

Privatni pansion »Jazina« u Tijeku, čiji je vlasnik Omer Morača, sklopio je direktan ugovor sa austrijskom putničkom agencijom »Landesreisebureau« iz Graza. U tom ugovoru se precizira da će Omer Morača primati strane goste upućene od spomenute agencije i da će cijena na punog pansiona iznositi u lipnju 2.550 dinara (ili 2,10 dolara), a u srpnju i kolovozu 3.000 starih dinara (ili 2,40 dolara). Prilikom potpisivanja ugovora Morača je primio od spomenute agencije 12.000 austrijskih šilinga. Novac je ponio sobom, ali što je s njim učinio Morača — to komisiji nije poznato. Da li je Omer Morača, d samostalno postavio na dnevnost, imao pravo da sklopi takav ugovor sa stranom agencijom?

Stipe Turčinov ima odobrenje da može u kućnoj radinosti imati na ishrani do 20 gostiju. Međutim, pregledom je utvrđeno da je Stipe 31. srpnja ove godine imao na doručku 34 gosta, na ručku 37, a isto tako i na večeri. Vlasnik je za poslio dvije radnice, a nije ih prijavio. (Đ. B.)

Podsticaj da preispitamo svoj položaj i zadatke

(Nastavak sa 1. strane)

vo. I on se založio da bi u sadašnjoj situaciji više pažnje trebalo posvetiti privredi i da u svim akcijama treba da prednjače komunisti. Na kraju je rekao da u Druvnom kombinatu ni komunisti ni rukovodioci sindikata nisu svjesni svojih samoupravnih prava.

O radu pojedinih službi SUP-a u Šibeniku govorio je Krsto Lambaša, načelnik SUP-a. On je naglasio da mu nije namjera da zauzima obrađivački stav, već da oba plenuma pravilno informira o radu SUP-a u Šibeniku. I šibenska je organizacija — rekao je on — patila od svojih specifičnosti, te je naglasio da se ne može reći da su ljudi bili potpuno sumorni od propusta i da nisu obavljali neke radnje koje nisu bile u skladu s tendencijama. Ali — rekao je on — treba razlikovati dva dijela toga problema: prvo, dokle je išla vlastita inicijativa i, drugo — koji su poslovi obavljani po direktivi — kad je bila u pitanju kompletna služba.

Što se prvoga tiče, rekao je on, vlastite inicijative bilo je kad su bile u pitanju određene anomalije — kako se mislilo, koje su se javljale u raspodjeli i nagradivanju, u podizanju turističkih kredita i u gradnji vickendica. Što se drugoga tiče, on je rekao da su i u šibenskoj instituciji SUP-a održali nekoliko sastanaka i analizirali dosadašnji rad, da je u tom ustanovu o IV plenumu govorio drug Nikola Sekulić — Bunko, da je održan sastanak osnovne organizacije SK — na kojem se otvoreno iznosilo ono što je trebalo i da se ukazalo na dosadašnje propuste, te da će biti još diskusija i analiza. On je dalje naglasio da se već traži rješavanje kako se ubuduće postaviti, da komisije dosad u šibenskoj ustanovi nisu mogle utvrditi neka teža mijenjanja u privredu i kadrovsku politiku, da prislusne službe nije bilo, kao ni korištenja službenih sredstava u zadnje dvije godine. O problemu uplitanja državne bezbjednosti u rad Općinskog komiteta SK drug Krsto Lambaša je rekao da neki ljudi postovjećuju njega sa tom službom i da otuda proizlaze nesuglasice. Zatim je naglasio da je on bio član Kadrovske komisije Općinskog komiteta SK i da je kao član te komisije koristio svoje pravo kao i svi drugi. Na kraju je iznio neke primjere o penzioniranim članovima SUP-a i rekao da se o njima vodi briga, tako da će jedan od njih uskoro dobiti i dvosobni stan. Što se tiče razvoja samoupravljanja unutar ustanove, on je izrazio želju da im se u tome pomogne.

DRAGO ŽIVKOVIĆ je govorio o

tome kako nailazimo na iste teškoće kao i prije IV plenuma — kad se u pitanju zborovi birača, lako posluži zbor obuhvaća i po 3 do 4 stotine komunisti, rekao je on, zborov se ne mogu održati, I na sastancima SK ima mnogo izostanaka. Pa i ova plenum je bio sazvan prošlog tjedna, ali ga nismo mogli održati jer nije bilo kvoruma. U realizaciji od luke Skupštine općine od 180 odbornika učestvuju ih samo mali procenti. Dokle tako i zar to nije propust naše organizacije? — zapitao se on istakao da to treba riješiti.

ANTE NINIĆ se založio da u diskusijama uvijek budu prisutni međuljudski odnosi, da se mimo i stalno loženo prilazi diskusiji svoja prethodnika, da se poštuju suprotna mišljenja, da se stvari rješavaju humanano, sa stanovišta društva, a ne da se istupa neodgovorno i sa nezgodnim rječnikom. Pogotovo je teško kad ta ko istupaju komunisti. On se dalje založio da treba ocijeniti težinu svakog prijedloga, a ne jednostavno utvrditi pogriješenje je — i čovjeka politički diskreditirati.

ROKO CAPALIJA govorio je o političkoj neaktivnosti dijela građana na području na kojem on živi, kao na nekim drugim područjima u gradu, te o zborovima birača uopće, o odgovornosti onoga koji pojedine zaključke primi da ih i izvrši, o različitim pričanjima na ulici i sličnom. Među ostalim, on je istakao da ima drugova koji su se preokupirali ličnim problemima, a društvena pitanja prepuštiti stihiji, te da neki od njih odlaze na plaže čak i onda kad su dužni da vode neki skup.

MATE JUKIĆ je naglasio da bi prvotrebalo ići na sastanke osnovnih organizacija SK i komuniste informirati o svemu što treba, pa tek onda ići na sastanke u radne kolektivne. Jer, rekao je on, zbog pogrešnog ili čaršijskog informiranja pogrešno i obavljamo dužnost članova SK. Drugo, ako u pojedinim slučajevima komunisti ne budu jedinstveni, teško će se ići naprijed.

Zajednički plenum Općinskog odbora SSRI i Općinskog sindikalnog vijeća složio se da daljnji prosperitet naše komune leži na svim građanima, da i organizacije SSRI i sindikalne organizacije u radnim kolektivima treba da preispitaju svoje dosadašnji rad i rad kolektiva u cjelini i da pronađu najbolja rješenja za daljnji prosperitet. U tome je posebna uloga data članovima SK u radnim organizacijama, jer — rekao je — ima još dosta mogućnost koje nismo iskoristili, pa i u oblast zapošljavanja nove radne snage.

J. Grbelja

Nautički turizam-šta je to?

Mi se s pravom ponosimo na lijepu obalu Jadrana. Inozemni posjetitelji također se slažu da imamo sve preduvjete za brz turistički razvitak kao rijetko koja zemlja. U tom pravcu zaista smo mnogo učinili, ali ne onoliko koliko smo mogli.

Na primjer, jedan od neistraženih faktora je i nautički turizam. Naša obala je neobično razvijena. Uz nju ima sijaset prirodnih laguna, plaža i zaljeva. Obalni pojas ne oskudijeva na površinama šuma. Postoje izvanredni uvjeti za plovību morem, a posebno za sportsko i amatersko jedrenje. Da ne duljimo — imamo gotovo sve uvjete za razvitak nautičkog turizma.

Međutim, nautičkom turizmu kod nas nije do danas, pa ni na području šibenske komune, posvećena ozbiljnija pažnja. Situacija i uspješni što su ih u tom domenu postigle neke druge zemlje — opominju nas — da zbog te aljkavosti gubimo «teške» milijune.

O tom problemu pisao je nedavno poznati turistički stručnjak J. Kovačić slijedeće: «Uzmi, na primjer, pitanje višednevnih krstarenja po moru jachtama na jedra ili na motorski pogon, pa i nešto primitivnijim jedrenjacima čvršće građe, za višestruku upotrebu. U okviru ovakvih krstarenja ostvaruje se cijena po osobi, u inostranstvu od 10 do 20 dolara dnevno. Kakva je situacija kod nas? Turisti su uglavnom orijentirani na individualne vlasnike plovila, jedrilica ili čamaca za 3 do 5 osoba, i sa njima direktno, prema slobodnoj pogodbi, ugovaraju aranžmane. Ugostiteljska poduzeća uglavnom nemaju takav plovni park, kao ni poduzeća koja se bave agencijskim poslovima. Međutim, ni ugostitelji ni agencije nisu pokazali interes da kooperiraju sa privatnim vlasnicima. Prema obavještenjima koja imamo, privatni vlasnici su veoma zainteresirani za takvu suradnju ali, naravno, traže i izvjesnu poslovnu garanciju. I mada u inostranstvu, naročito među Nijemcima, Holanđanima i Skandinavcima, postoji interes za blagovremeno sklapanje pratećih aranžmana sa agencijama i hotelima koji bi se odnosili na nautički turizam, poslovna neinventivnost mnogih prirodnih organizacija dobrim dijelom onemogućava devizno-turističko iskorištenje desetaka tisuća sportskih čamaca, jedrilica i ribarica na Jadranu. Samo na području Dalmacije ima oko 5.000 takvih plovilica.»

Koliko se u tome griješi, nije potrebno posebno spominjati. Gosti, željni nautičkog turizma, ostaju prikraćeni u svom zahtjevu, a mi gubimo devize zbog neumješnosti i poslovne aljkavosti. Turističke kredite danas dajemo onima koji će sredstva dobivena na taj način iskoristiti za uređenje ležajeva u kućnoj radinosti, i to je veoma dobar potez. Kućna radinost — zahvaljujući baš tome — izborila je sebi važno mjesto u ostvarivanju našeg plana turističkog prometa. No, trebalo bi razmisliti i o davanju kredita onim građanima koji bi adaptirali svoja plovila, ili čak gradili nova. Naravno, s ciljem turističkog privređivanja.

O tome se kod nas još nitko ozbiljnije nije pozabavio, iako ekonomska računica postoji. Evo je: «Sjetimo se da se plovilo čiji je kapacitet osam postelja iznajmljuje uz realnu cijenu od 100 dolara dnevno, čime se, pod uslovom da plovilo bude u toku čitave petomjesečne sezone iznajmljeno samo 60 dana,

ostvaruje prihod za poduzeće — prema proviziji od 20 posto — u iznosu od 1.200 dolara, dok troškovi održavanja plovila, usluge gostima i sve ostale troškove snosi individualni vlasnik. Dodajmo jedno upoređenje: ležaj u hotelu B kategorije, u izgradnji ili adaptaciji, košta četiri milijuna starih dinara, a dnevni devizni priliv u takvom hotelu je oko četiri dolara. Ležaj u izgradnji ili adaptaciji na brodu — jahti jednostavne gradnje stoji 1.500.000 starih dinara, a dnevni devizni priliv po jednom ležaju je 8 do 10 dolara.»

Izneseni podaci zaista su zanimljivi i upućuju na zaključak da bi u pogledu kreditne politike trebalo izvršiti neke izmjene. Začudujuće je da banka odobrava privatniku kredit i do 750 tisuća starih dinara za uređenje ležaja u kućnoj radinosti, a da nije voljna dati kredit za brod koji isto toliko, ako ne i više,

pruža mogućnost iskorištavanja ležaja — i da se pri tom ostvaruje čak za deset puta veći devizni efekt.

Šta je to što koči da se neke evidentne slabosti uklone? Da li je stvar u administrativnim instrumentima ili poslovnoj neinventivnosti — nije lako reći, ali se čini da je propust više posljedica poslovne neinventivnosti.

Na kraju se nameće nepobitan zaključak — da se u nautičkom turizmu mora pokloniti adekvatna pažnja i da to treba da imaju na umu i zainteresirani turističko-ugostiteljski faktori u šibenskoj komunici. Jer, plovni park «Mornara» i «Vala», kao i tisuću i po plovilica individualnih vlasnika ne smiju ostati mrtvi kapital. Ne smijemo zaboraviti da se tu kriju pozamašna sredstva čije iskorištavanje znači realizaciju onih toliko spominjanih — unutrašnjih rezervi! (Đ. B.)

U SREDINI BRANKA MARJANOVIĆ, DESNO TATJANA HUIĆ, LIJEVO BEBA OMANOVIĆ I ORGANIZATOR SIME TURČINOV

Branka Marjanović ovogodišnja Mis Slanice

Pred nekoliko tisuća mještana, te stranih i domaćih gostiju, u ljetnoj bašti restorana «Kornat» u Murteru, priređena je veoma uspješna priredba za najljepšu djevojku kupališta Slanice.

Nekoliko dana prije održane revije ljepotica murterskih plaža poseban žiri izvršio je izbor od 15 djevojaka koje su u nedjelju uvečer konkurirale za ovogodišnju Mis Slanice. Za počasnog predsjednika žirija izabran je Artur Havrote, predsjednik Komiteta za turizam Belgije, koji se upravo nalazi na odmoru u Murteru.

Nakon spektakularnog defilea djevojaka iz raznih krajeva zemlje žiri je prebrojao glasove publike i za ovogodišnju Mis Slanice proglasio 23-godišnju službenicu iz Zagreba Branku Marjanović, a za njene pratilje Tatjanu Huić i Bebu Omanović, studentice iz Zagreba. Od organizatora tradicionalnog sedmog izbora — ovogodišnja Mis Slanice Branka Marjanović dobila je besplatan 15-dnevni boravak u Murteru, a njene dvije pratilje novčane nagrade od dvadeset, odnosno petnaest tisuća dinara.

Za vrijeme priredbe izveden je veoma uspješni zabavni program, u kojem su učestvovali Ivo Juraga, električari «Crni topovi», te poznate pjevačice Rosanda Turica iz Rijeke i Nada Beranek iz Zagreba.

Veliku zaslugu za ovogodišnju priredbu Mis Slanice ima dugogodišnji organizator Sime Turčinov (na slici) koji je nagrađen posebnom nagradom od strane Turističkog društva.

M. M.

Zašto efekt neće biti veći

Možda još nije vrijeme da se između vrelih dana kolovoza, kad se turistička sezona kod nas približava svom klimaksu (koji, začudo, tek sada nastaje) daju ocjene i prave bilance kretanja turizma na našem području.

Ono što će se moći vidjeti na kraju bit će u svakom slučaju sveobuhvatnije i mjerodavnije. No, analitičari će morati početi od nekih konstatacija koje se nameću već otprije ili su se uočile tek odnedavno.

Nećemo sada govoriti o uvjetima, ali je prilično uočljivo da šibensko turističko područje nije ni izdaleka slijedilo onaj stupanj razvitka turizma koji se bilježio na regijama Zadra, Splita, Makarske, a da i ne govorimo o nekim drugim mjestima na sjeveru ili na jugu Jadrana.

Istina, od 1960. godine pa do danas izgradili smo infrastrukturu, podigli značajne kapacitete, izmijenili sliku naše regije. Ali, tu kao da je nešto zapelo, kao da je nešto spustalo funkcioniranje i razvitak te materijalne baze. Kadrovi i njihova organizacija ostali su manje — više zakržljali, nedorasli i neinventivni u novim uvjetima. Oni se nisu znali prilagoditi potrebama suvremenog evropskog turista ni pružiti mu usluge koje on obično traži.

Magična formula o «tranzitnom» karakteru turizma ovoga područja brisala je, čini se, mnoge nedostatke. Služila je, malne, kao neki paravan prolaznosti i improvizacije uz podsvijesno shvaćanje — da to «kod nas» ionako ne može biti drukčije.

Kako bi, inače, bilo moguće drukčije protumačiti čitav niz propusta u ovoj sezoni, koji su se ticali najobičnije «turističke abeced»? Volimo često citirati brojke, pa kažemo: imamo danas na našem području oko 12.000 ležaja, rekordan broj noćenja od prošle godine (oko 700.000) bit će ove godine premašen, usprkos tome što je mjesec srpanj bio «kritičan». Koliko su te brojke relativne, može ilustrirati i usputni podatak da su ove godine izostala mnoga obećanja svih mogućih «pretećih službi», a to znači da je izostao i obećavani kvalitet mnogih usluga. Ne treba sumnjati da to i te kako utječe na dužinu boravka gostiju, usprkos tome što se ove sezone bilježi veoma visok porast inozemnih gostiju, pa prema tome i konačni devizni efekt.

Da su usluge bile bolje, taj bi efekt mogao biti još i veći. I ne samo to. Došlo je vrijeme kada se nedvojbeno mora voditi računa o svakom gostu i njegovu raspoloženju.

Doveli smo gosta u hotel, ali smo trokrevetnu sobu naplatili u punom iznosu, iako je on bio sam, pa je tako za jedno noćenje platio više nego usred Pariza! Ili, poslali smo ga u privatnu sobu prve kategorije, a radilo se, u stvari, o trećoj. Gost protestira, no na tome sve o staje.

Privlačimo kampiste u auto-kampove, koji su to samo po imenu, dok su neki od njih (u sudužuju se to kazati) prava sabirališta smeća koje nitko ne odnosi.

Plaže su nam prljave i malo se tko na terenu brine da ih održava u redu. To se odnosi na sve posjećenije plaže i kupališta.

Sam grad mjestimice pruža sliku neurednosti. Građevinskog materijala i otpadaka može se vidjeti na mjestima gdje ih ne bi smjelo biti. Famosne kante za smeće i dalje narušavaju naše stare gradske ambijente.

M. M.

Trgovina nije učinila mnogo da se snabdijevanje i asortiman poboljšaju u sezoni.

Imamo nekoliko ugostiteljskih objekata koji su naprosto «ukleti», jer u njima posao «ne ide» (Martinska, Kanal).

Zabavni život u gradu još uvijek je anemičan.

Konstatacije se mogu nizati, i ove «površinske» i neke suštinske. Suštinska je, na primjer, konstatacija, da pratilje turističkih zbivanja na ovom području nisu bili u stanju da, nakon završetka mosta preko šibenskog kanala, bar predvide kao mogućnost ili alternativu — da će motorizirani turisti možda IPAK svraćati u grad. Ta nam se stvar čini suštinskiom radi toga što pokazuje kako su predodžbe o zainteresiranosti turista, pa i o njihovoj «psihološkoj putovanju», bile zapravo pogrešne.

Svjedoci smo sada jedne po-

grešne ocjene. Grad je pun automobila i, kako je netko primijetio, «naliči gotovo na Split». Dobro je što je tako, premda nedostaju dvije veoma važne stvari: prostori za parkiranj i servisna radionica. U Šibeniku je danas problem izvršiti jednu značajniju opravku automobila.

Radi svega toga smo i kazali — da će se analitičari sezone morati sasvim iscrpno pozabaviti tim pitanjima, kako bi pripreme da se to otkloni bile na vrijeme završene. I ne samo pripreme. Trebat će mnogo više konkretnih akcija, a manje obećanja i govora. To je stvar svih zainteresiranih u turizmu, jer u njemu ne može raditi onaj koji misli da je dovoljno da dođe ljeta, pa da prodaje more i sunce.

Ovih dana treba da se završe planovi i prijedlozi cjenika ugostiteljstva za iduću sezonu. To

ŠIBENIK kroz tjeđan

U SRPNJU ZAPOSLENO 137 OSOBA

Nije lako pronaći radno mjesto. Unatoč tome, ipak je preko Zavoda za zapošljavanje radnika Šibenik, koji posluju i na području driške i kninske komune, u srpnju zaposlene 137 osoba, od čega 74 žene. Najveći broj osoba koje su našle posao u srpnju zaposlen je u našoj zemlji.

PROŠIRUJE SE POGON MEHANIKE I TOKARIJE

Zanatsko poduzeće «Dane Rončević» zaista posluje u sasvim neprikladnim prostorijama. Da bi se bar djelomično poboljšao radni prostor, uskoro će poduzeće početi s proširenjem pogona mehanike i bravarije. Za uklanjanje toga «uskog grla» uložiti će se oko 20 milijuna starih dinara.

KOLIKO POTROSIMO VOĆA I POVRCA

Prema informaciji iz poduzeća «Plavina», stanovnici Šibenika i njihovi gosti svakog dana konzumiraju oko 10.000 kilograma voća i oko 10.500 kilograma povrća. Dnevno se proda i oko

9.000 komada jaja. Taj promet realizira se u osamnaest prodavaonica «Plavine».

RASTE POTROŠNJA BEZ-ALKOHOLNIH PICA

Nazvali smo drugove iz poduzeća «Šibenka» i zamolili ih da nas informiraju o plasmanu svojih proizvoda. Evo podataka. Od početka ove godine «Šibenka» je na tržište (isključivo na području naše komune) plasirala 5.370 litara soda-vode, 329.000 boca jafe, 423.000 boca kokte i oko 317.000 boca oranžade. U poduzeću vjeruju da će kolovoz biti rekordan.

ŠTA MISLITE O NAŠOJ PLAZI

Ustanova «Zelenila» već nekoliko dana na «Jadrini», koja je, u stvari, sada jedino pravo šibensko kupalište, anketira kupaće i goste sa željom da dozna kakvi su utisci posjetilaca. Sumirani rezultati ankete poslužit će — tvrde u «Zelenilu» — za unapređenje kvalitete usluga u narednom ljetu. (B)

je prilično «nesiguran» posao, govore ugostitelji, jer se nikada ne zna kakve ih «mjere» i obaveze očekuju u idućoj godini. No, i to će se pitanje riješiti. U Splitu, naime, poduzimaju mjere da se osigura garancija ugostiteljima koji nastupaju na inozemnom tržištu — da se njihov položaj ni na koji način neće promijeniti u odnosu na njihove obaveze.

Ova je sezona možda prilika da Šibenik i njegova sedamdeset kilometara duga regija krenu dogodne ka jednom jačem turističkom poletu, u kojem će do 1970. godine moći dati znatno veći udio u planirani devizni utražak zemlje od 400 milijuna dolara.

J. Čelar

„Sloga“ složna s turizmom

Trgovinsko poduzeće «Sloga» ozbiljno brine o unapređenju turizma. Ta briga, naravno, nije bez vlastite ekonomske računice. Upravo to i predstavlja poslovni potez kojemu treba pokloniti određenu pažnju. Činjenica da je neko trgovinsko poduzeće našlo svoj račun u stvaranju novih i preuređenju već postojećih prodajnih punktova na širem području komune, i to u vrijeme kad naše trgovinske organizacije još ni izdaleka nisu ispitale dinarski ili devizni efekt sličnih zahvata, govori mnogo.

«Sloga» je uoči Dana ustanka naroda Hrvatske otvorila u Pirovcu samoposlugu. Koliki je interes potrošača, i domaćih i stranih, svjedoči i podatak da je ta radnja u ovih dvadesetak dana poslovanja ostvarila promet veći od 15 milijuna starih dinara. Samoposluga u Pirovcu specifična je i po tome što su u njoj na istom prostoru, ali u stvari odijeljeno, locirane gotovo zasebne prodavaonice živih namirnica i tekstila. Za uređenje toga prodajnog punkta kolektiv «Sloge» utrošio je oko 11 milijuna starih dinara.

«Sloga» na tome nije stala. Već uskoro, najvjerojatnije krajem kolovoza, poduzeće će otvoriti samoposlugu i u Tijesnu. U tom prodajnom punktu potrošači će se opskrbljivati prehrambenom i industrijskom robom. Uređenje prodavaonice ziskivalo je ulaganje od oko 8,5 milijuna starih dinara, većinom vlastitih sredstava. Samoposluga u Tijesnu raspoložena suvremenim rashladnim uređajima, a u njoj će se, uz ostalo, moći nabaviti i kruh i mliječni proizvodi.

Već iduće godine «Sloga» će modernizirati još nekoliko prodavaonica koje posluju na klasičan način. Važno je pri tom istaći da će investicije «Sloge» uglavnom «teći» u pravcu otokog i probalnog pojasa naše komune. U poduzeću, u prvom redu, imaju na umu moder-

nizaciju prodajnih punktova u Betini, Jezerima, Rogoznici, Zlaturinu, Vodicama, Zablaci i Prvić-Luci. Suvremenije poslovanje tih prodavaonica omogućit će da «Sloga» znatno povećala promet. Inače, u prvih sedam mjeseci «Sloga» je u svojih 25 prodavaonica promotnula milijardu i 200 milijuna starih dinara. (B)

Smokve zakasnile

Unatoč kišnom proljeću i ljetu, sazrijevanje smokava u betinskom polju, na Kornatima i drugdje u velikom je zakašnjenju. Zbog toga su prve jestive smokve, koje su tek počele, dosta skupe i još uopće nije započelo sušenje plodova.

Kod uzgajivača smokava vlada velika bojazan da će glavni na plodova dospjeti za sušenje u vrijeme slabije insolacije i nastupa prvih jesenjih kiša — kada neće biti moguće efikasno sušenje. Naime, plodovi se na vodnijim terenima, ako prilikom sušenja nema dovoljno sunca — plijesne.

Osim toga, urod smokava na pojedinim područjima veoma je loš, a na manjim kompleksima uopće nema roda.

M. M.

Za „Milijun i po“ troje građana

Treba li već na početku napisa postaviti pitanje: Zašto se smanjuje broj kino-posjetilaca? Verbalni odgovor nismo ni od koga tražili. U zamjenu za to prezentirano nam je nekoliko podataka. Analizirajući ih, došli smo do zaključka da broj Šibenčana koji navraćaju u tri kinematografa u našem gradu — ipak opada!

Naime, u prvih sedam mjeseci ove godine stanovnici našeg grada kupili su na blagajnama Kino-poduzeća nešto više od 259.000 ulaznica. Međutim, u istom razdoblju prošle godine naši su građani bili više naklonjeni filmskim predstavama. Konkretnije, do početka kolovoza 1965. godine bilo je 35.000 gledalaca više.

Manja posjeta kino-predstava odrazila se i u novčanom efektu. Ove je godine na blagajnama triju kinematografa prometnuto oko 45 milijuna starih dinara manje nego prošle godine.

U razgovoru s nekolicinom naših sugrađana stekli smo utisak da je glavni „krivac“ manjoj posjeti filmskih projekcija TV ekran. Neki, međutim, ne dijele takvo mišljenje. Bilo kako bilo, začuđuje činjenica da su i neki

veoma dobri filmovi gotovo krahirali — ako se taj „krah“ mjeri brojem posjetilaca. Tako je, na primjer, veoma dobar film poljske produkcije »Bol i nada« gledalo s a m o 18 osoba. Zbog neočekivano lošeg posjeta, film se nije zadržao na repertoaru. Sličnu sudbinu doživio je i ruski film »Čovjek ide za suncem«.

Općenito govoreći, strani filmovi bolje su posjećeni nego domaći. U prvih sedam mjeseci najviše gledalaca imao je film »Geronimo« (oko 5.500), a od naših »Orlovi rano lete« (2.400). Domaći filmovi »Doći i ostaniti« i »Druga strana medalje« privukli su samo 55, odnosno 65 gledalaca. Fijasko je u pravom smislu »doživio« i film »Milijun i po«, za kojeg je kupilo karte samo troje građana. (B)

Gosti o nama

Na području šibenske komune trenutno boravi nekoliko tisuća domaćih i inozemnih posjetilaca. Neki od njih navraćaju u turistička mjesta šibenske regije već odavno, a nekima je ovo ljeto donijelo prvi susret s Murterom, Primoštenom, Šibenikom, Vodicama, Skradinom, Zlarinom i drugim mjestima. Zamolili smo četvoricu naših gostiju da iznesu svoje utiske o ljetovanju. Više pažnje higijeni na selu

ĐOKICA MILAKOVIĆ, glumac: »Šibenik i njegova okolica nisu mi nepoznati. Ove godine, evo, ljetujem na Brodarici. Šta da vam kažem? Zadovoljan sam. Smjestio sam se u kućnoj radinosti. Moji domaćini su veoma prijazni ljudi, a imam i krasno »privatno« kupalište. Štampu nabavljam u Šibeniku. Tamo skočim (imam automobil) da pogledam neki dobar film ili dobru emisiju na televiziji. Hrana je izvrsna. Jednom riječi — a ne shvatite to kao kompliment — ja sam zadovoljan, veoma zadovoljan.«

NIKOLA GARIĆ, krojač: »Smjestio sam se u domaćoj radinosti. Nije loše. Posjetio sam Skradinski buk, i to je nešto fantastično. Obišao sam sve značajnije kulturno-historijske spomenike. Katedrala je divna. Samo, iskreno govoreći, većina konobara, a sretao sam ih podosta, spori su kao puževi. Grad je uglavnom čist, ali ne u svim

predjelima. Eto, pođite pa se uvjerite, i u nekim ulicama strogoj centra vlada pravi pakao od prašine. Da mi je znati ko je samo dao dozvolu da se ona kuća popravlja u ovo vrijeme?!«

LEONARDA KUKIĆ, student: »Vi ćete zbog »Jadrije« izgubiti dosta gostiju. Tu bi nešto trebalo promijeniti. Nekoliko puta jedva sam se ukrcala u brod, dva puta sam pošla sa kupanje kognice nego što sam planirala — a to nije svejedno čovjeku koji je doputovao desetak dana na našu lijepu obalu — u prvom redu radi kupanja.«

ZORAN MITROVIĆ, Beograd: »Iz Šibenika ću ponijeti lijepe uspomena. Putujem danas (bio je petak) i žao mi je što nisam posjetio Kornate. U restoranu »Rijeke« uistinu ima veliki broj gostiju, ali bi neki konobari morali biti uslužniji. Steta što Šibenik nema ljetno kino. Mlad sam, ali su mi električari pred »Krkom« ponekad »išli na živce«. (B)

I SRĐAN ODE NA FILM

SRĐAN KLEČAK, dugogodišnji član profesionalnih kazališnih ansambli u Šibeniku, Titovu Užicu i Varaždinu, dobio je nedavno prvu filmsku ulogu. Srđan će tumačiti jednu od većih uloga u filmu »NIBELUNZI«, što ga u koprodukciji beogradske »Avale« i berlinske kompanije »C. C. C.« režira Raulnel.

Raduje li vas ta uloga? — pitati smo Srđana Klečka prilikom nedavnog susreta u Šibeniku.

— Neobično. Već sam sedam godina profesionalni kazališni glumac i nisam »izvan plana« dospio na film. Istina, na prvu filmsku ulogu čekao sam prilično dugo. Jedan od razloga što do sada nisam bio i filmski glumac bile su moje obaveze prema teatru. Danas sam slobodan umjetnik i vremena ima i te kako mnogo.

Tko će, pored vas, još igrati u tom filmu?

— Nosioći glavnih uloga u »Nibelunzima« su poznati tali-

janski filmski glumac Maksimo Điroti, poznat i našoj publici po nizu izvanrednih kreacija, i Nijemac Uve Boer, nekadašnji prvak Zapadne Njemačke u bacanju kladiva. Od naših glumaca uloge su dobili Đorđe Nenadović i Mavid Popović.

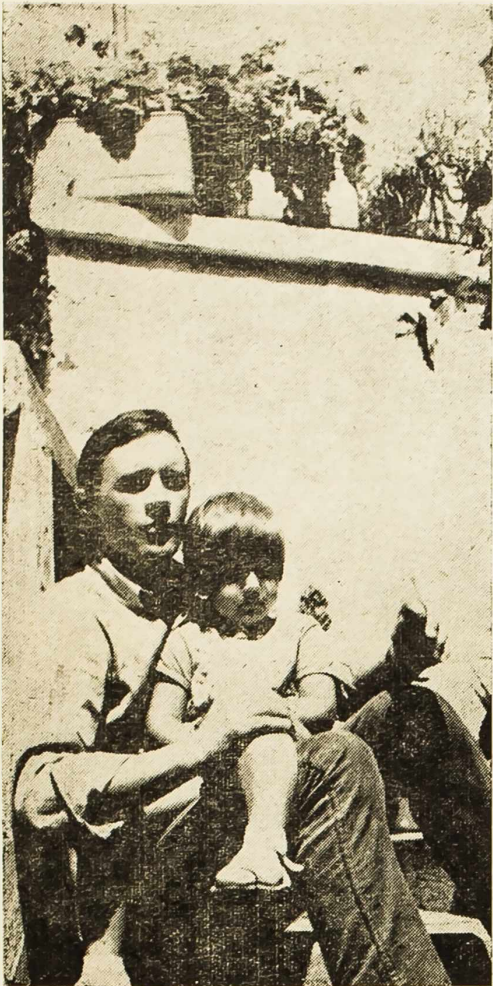
Kada će film biti dovršen?

— Ako sve bude teklo prema predviđanjima, posljednja »klapa« panut će u listopadu. Naime, pored snimanja u okolici Beograda, povećati broj scena snimit će se i na Grenlandu. »Nibelunzi« su inače film iz »roda« historijskih spektakla.

Hoćete li nastupiti i u kojem domaćem filmu?

— Ne bih vam mogao dati tačan odgovor, ali kako sada stvari stoje mogu računati da ću dobiti i u dva jugoslavenska filma »Avaline« proizvodnje. Moja je davna želja da kreiram ulogu u filmu koji bi tretirao suvremene jugoslavenske probleme, u prvom redu život naše omladine. (Đ. B.)

Šta rade Arsen i Mišo

ARSEN SA KČERKOM SANDROM

Završen je još jedan festival »Melodija Jadrana«. Naš sugrađanin Arsen Dedić ponovo je osvojio simpatije publike, koja mu je kao autoru teksta i muzike za pjesmu »Moja brata« — koju su interpretirali on i Vice Vukov — dodijelila treću nagradu u iznosu od 500 novih dinara.

Poslije festivala Arsen odlazi u Tučepe, gdje će nastupiti u hotelu »Jadran«, a nakon toga ide u Poljsku, gdje će na međunarodnom festivalu u Sopotu sa dvije domaće kompozicije predstavljati naš »JUGOTON«. Tom prilikom interpretirat će pjesme »Znat češ« (autori Metikoš - Dedić) i »Vera Pavladoljska« (autori Bečković - Kalogjera-Dedić).

Na splitskom festivalu Arsen je učestvovao i s pjesmom »Ljeto sa Irenom«. Nešto prije početka festivala izjavio nam je da mu je taj festival najdraži, jer da je to festival melosa u kojem je odgojen.

Inače, Arsen intenzivno radi na pjesmi »Uspavanka Fojnici«, koju posvećuje dječji oboljeloj od distrofije mišića, odričući se svih autorskih i izvođačkih honorara, a koju će komponirati Ljubo Kuntarić. Pored toga, piše još jednu pjesmu za djecu, koja će se nalaziti s druge strane ploče »Uspavanke Fojnici«. Ploča će imati savezni karakter, jer će u njezinu stvaranju učestvovati predstavnici svih naših republika. Od početka rujna pa dalje, kad će imati više slobodnih termina, Arsen će češće besplatno nastupiti za oboljelu djecu u Fojnici, a već početkom jeseni održat će u Zagrebu samostalni koncert i sav prihod namijeniti za oboljele mališane. Tu akciju »Arene« Arsen je prihvatio čim je za nju saznao, jer, reče nam, i sam je otac djevojčice od tri i po godine.

U razgovoru sa Arsenom saznali smo za još neke njegove aranžmane. Kuća »Pathe - Marconi« iz Francuske ponudila mu je da za nju napiše tri nove

kompozicije. Arsen kaže da ga ta suradnja ne zanima suviše, jer da je on i kao kompozitor i kao pisac tekstova vezan uz jezik. Na žalost, rekao nam je, ja sam izgleda proigrao još jednu izvanrednu šansu u Italiji (ekskluzivni ugovor sa RCA - ITALIANA), jer ni na nekoliko poziva nisam otputovao u Italiju — pošto sam preozbiljno shvatio neke obaveze u zemlji. Ipak se nadam da tu šansu nisam propustio zauvijek.

Ovih je dana u Šibeniku, sa suprugom Ljubicom, boravio i interpretator Mišo Kovač. U Šibenik je doputovao poslije snimanja svoje nove ploče, koja će se početkom jeseni pojaviti u prodavaonicama širom zemlje, pa i u našem gradu. Prva naklada izlazi u 50.000 primjerkara. Iz Šibenika je Mišo otputovao na krstarenje Mediteranom, gdje će nastupiti na brodu »Dalmacija«. Kad smo ga upitali zašto ove godine ne nastupa na splitskom festivalu, odgovorio je da i u muzici, kao i drugdje, postoje — kumovi!

Sto se tiče akcije »Arene« »Svi za sve«, Mišo se složio da i on nastupa besplatno za oboljelu djecu u Fojnici, te da bi mu najdraže bilo kad bi se u Šibeniku organizirao jedan takav koncert, a na kojem bi nastupali Arsen Dedić, Vice i on. Dom JNA u Šibeniku izrazio je spremnost da za takvu stvar besplatno ustupi svoje prostorije i pomoćne usluge. Dakle, traži se samo organizator. J. G.

MIŠO KOVAČ SA SUPRUGOM LJUBICOM

MIŠO:

I u muzici

ima

kumova

ILIJA
IVEZIĆ
U ŠIBENIKU

I do-
maći
film

— Igrao sam dosad u dvadesetak filmova, većinom inozemne produkcije. Prva uloga u jugoslavenskom filmu bila je ona u »Abecedi straha« Fadila Hadžića.

U kojim ste još domaćim filmovima nastupili?

— Nabrojiti ću samo neke: »Ponedjeljak ili utorak« Vatroslava Mimice, »Konjuh planinom« Fadila Hadžića, a u filmu redatelja Branka Bauera »Licem u lice« igrao sam meni veoma dragu ulogu.

Prati vas »fama« da ste rođeni negativac, mislim na filmskom platnu.

— Pa, takav zaključak zbilja nije netačan s obzirom na većinu mojih dosadašnjih filmskih uloga. Eto, imam sreću ili nesreću da gotovo u pravilu dobivam zadatak da tumačim negativne likove.

Imali ste »posla« s većim

brojem stranih redatelja i producenata. Ispričajte nam jedan zanimljiv događaj.

— Imam ih bezbroj. Jednom prilikom neki njemački producent, podebio čovjek, pravi biznismen, zapitao me da li znam jašiti. Odgovorio sam da znam. Nedugo potom trebao sam to svoje »znanje« pokazati tom debeljku. Uzjašio sam lipicanera — i, začudo, ostao na sedlu. Producent je bio zadovoljan, ja sam dobio ulogu, iako s jahanjem nisam imao »veze«.

S kojim redateljem najviše volite raditi?

— Fadil Hadžić je divan i kao čovjek i kao redatelj. S njim zbilja nije teško raditi.

Koji je vaš naredni film?

— U okolici Splita redatelj Fohrer snimat će za kompaniju »Rialto« iz Berlina jedan spektakl. Dobio sam ulogu. (Đ. B.)

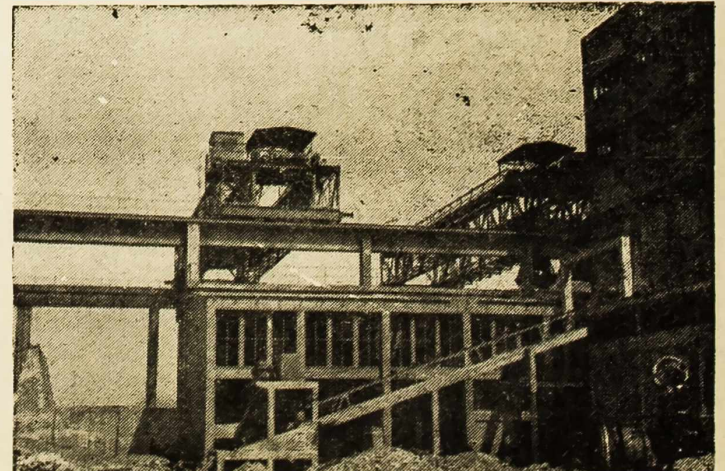
Više pažnje higijeni na selu

Iako je na saniranju higijenskih prilika u selima šibenske općine učinjeno mnogo, još uvijek ne možemo u potpunosti biti zadovoljni postojećim stanjem. Uistinu, poduzete su izvjesne mjere za sprečavanje oboljenja i epidemija. Međutim, vodoopskrbni objekti u nekim mjestima predstavljaju žarišta različitih oboljenja.

Situacija s cijepljenjem uglavnom je zadovoljavajuća i ona se provodi nekoliko puta godišnje. Dezinfekcija se djelomično vrši samo na području grada, dok su dezinfekcijom obuhvaćena neka turistička mjesta (uništavanje muha i drugih insekata). U selima, međutim, nije osiguran minimum potrebnih uvjeta za normalno poslovanje u trgovačkim prodavaonicama. Nadalje, iako je transport mesa od klaonice do grada povoljno riješen, ipak veći broj prodavaonica ne odgovara minimalnim sanitarnim propisima. Osobito teško stanje je s grobljima, naročito u Jezerima i Tijesnu. Vodoopskrba u nekim selima, dispozicija otpadnih predmeta i nizak higijenski nivo stanovništva u zagorskom dijelu općine — glavni su uzroci lošeg higijenskog stanja na našoj općini. Osim što se dispozicija otpadnih stvari obavlja redovito unutar naseljenih mjesta, zapažen je veći broj nehigijenskih bunara koji se rijetko kad kloriraju ili čiste. To posebno vrijedi za Bribir, Krković, Dubrave i u zagorskom dijelu Primoštena.

S tim u vezi zabilježeni su sve češći slučajevi crijevnih oboljenja kod djece, pa i odraslih, što je upravo rezultat lošeg higijenskog stanja bunara i dispozicije otpadnih predmeta u naseljenim područjima. To i nameće potrebu što hitnijeg rješavanja pitanja u saniranju vodoopskrbnih objekata i uklanjanju đubrišta iz naseljenih mjesta.

Potrebno je također kazati riječ - dvije o zdravstvenom prosvjećivanju stanovništva ovog područja, jer ono nije najbolje. Premda postoji solidan i velik broj stručnog kadra, on se gotovo i ne koristi, a naročito ne u borbi protiv širenja zaraznih oboljenja, jer ne postoji sinhroniziranog djelovanja na tom planu zdravstvene službe. U tome su osobito zatajile zdravstvene stanice, iako bi one, uz pomoć drugih faktora, mogle i te kako pomoći na suzbijanju takvih oboljenja. Na tom planu nešto je učinjeno u turističkim mjestima, zahvaljujući najviše inicijativi turističkih organizacija kojima nije svejedno da li će gosti biti zadovoljni boravkom u njihovim mjestima. Međutim, kako smo već spomenuli, malo ili gotovo ništa nije poduzimano u selima zagorskog dijela naše komune. Ubuduće bi o tome trebalo voditi više računa i na tome angažirati zainteresirano stanovništvo i zdravstvene institucije. (jj)

Historijski lokaliteti i turizam

Skradin i Bilice veoma interesantni. Odgađanje šteti.

Šta sve za turiste Evrope može biti zanimljivo i privlačno? Da li smo o tome dovoljno raspravljali? Nedavno smo podsjetili na uključivanje Bribira u turizam, jer da od takvih lokacija i historijskih vrijednosti neke evropske zemlje imaju ogromne koristi.

Ovog puta predlažemo da se i na nekim drugim lokalitetima u našoj općini razvije turizam, jer u posljednje vrijeme oni postaju sve interesantniji. S nešto malo truda, mjesnog samodoprinosu i ulaganja komune naše bi područje u cjelini moglo postati — turističko, kao rijetko koje na Jadranu, a to znači da bismo s relativno malo investiranih sredstava mogli od turizma ostvarivati prihode kao, recimo, od jedne ili dvije tvornice u Ražinama. Uvjereni smo da time ništa ne pretjerujemo, a osobito što bi se na takvim lokalitetima mogla zaposliti nova radna snaga — čime bi se riješio problem posla uopće na našoj komuni.

Dobro branjeni i zaštićeni šibenski zaljev s kanjonskom sponom za more, uz

razigrani arhipelag, gradinske punktove i živopisni tok rijeke Krke — pogodovao je naseljavanju na ovom području još i prehistorijskog čovjeka. Stara Scardona, razvijena iz prehistorijskog gradinskog naselja, a smještena gotovo na utoku Krke u Prokljansko jezero, imala je rang rimskog municipija. U njoj je bio smješten jedan od tri sudbena kotara (conventus iudicibus), kojemu su bili podvrgnuti Japodi i stanovništvo Liburnije organizirano u samostalnu plemensku općinu. Scardona se nalazila na grani dvaju najvažnijih ilirskih plemena sjevernog Ilirika: Liburna i Delmata. Pripadala je teritoriju Liburna, koji je išao od Raše u Istri do Krke. Od antičkog grada sačuvano je malo: većinom natpisi o uređenju i upravljanju gradom, te o kultovima. Sačuvani su i ostaci antičkog vodovoda, a utvrđeno je i postojanje jedne predromanske crkve iz doba narodnih vladara (očuvani su kameni ulomci s spleternom dekoracijom). Ali, pošto sistematska iskopavanja na području antičkog i predantičkog Skradina nisu vršena, to nedostaju detaljni podaci o njegovu urbanizmu i značajnijim spomenicima.

Može li jedan takav historijski lokalitet, sa Bribirom u zaleđu, biti primamljiv i zanimljiv za evropske turiste? I, treba li se i dalje prema njemu odnositi ne samo aljkavo nego i indiferentno, tako da se briga o tome prepusti malom turističkom društvu u Skradinu? Jedna značajnija agitacija, organiziranje službe vodiča i stalnog prevoza, službe informiranja opskrbe, smještaja i uređenja rekrea-

cionih punktova — zar je to teško? S vremenom bi trebalo razmisliti i o asfaltiranju ceste Skradin - Bribir - Kistanje, te o maksimalnom iskorišćenju narodnih motiva i rukotvorina iz zaleđa Skradina.

Na južnoj strani rijeke Krke, prema Šibeniku, tj. na dalmatinskoj strani Prokljanskog jezera, iako ne uz samu obalu, bila je u posljednjim stoljećima antike podignuta starokršćanska crkva (u Bilicama), kod nas dosta rijetka oblika — s trolisnim završetkom (trichora, triconchos), koja je kasnije doživjela niz dogradnji i transformacija. Dekoracija nađenih kamenih ploča slična je onoj iz drugih dalmatinskih crkava iz doba V i VI stoljeća, posebno dekoraciji nađenoj u Salonu. Na jednoj takvoj ploči ugravirani su zanimljivi monogrami — uz križeve — ali njihovo pravo značenje nije protumačeno.

Eto, i taj zanimljivi i naučno vrijedni spomenik propada, gotovo zaboravljen i nepristupačan za posjetioce.

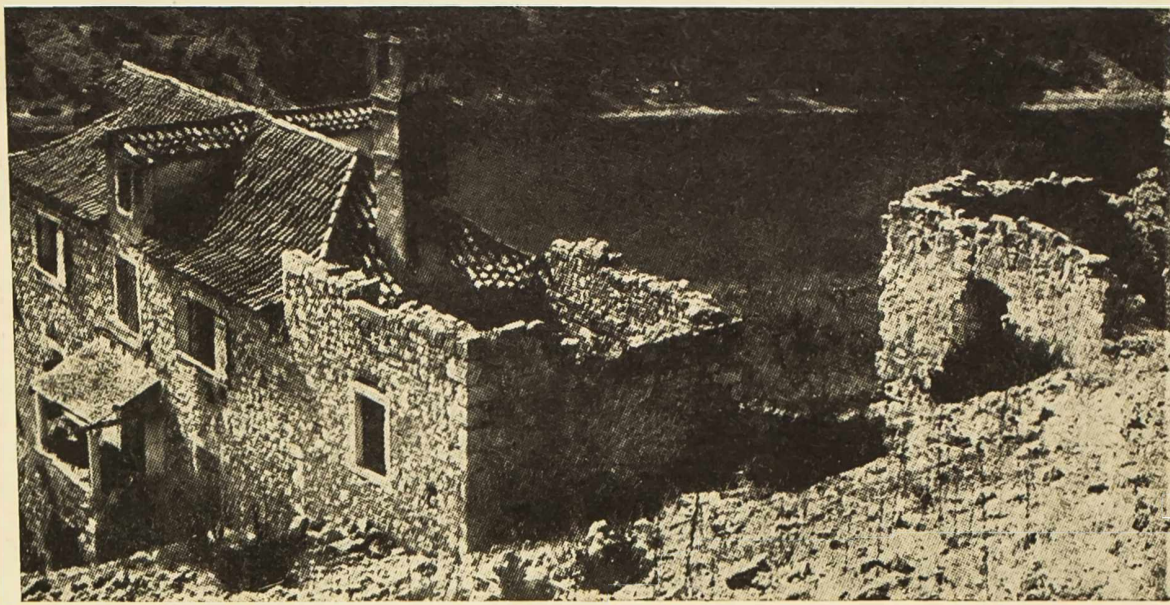
Ta bazilika indicira i na blizinu nekog antičkog naselja ili ladanjskog imanja, na što upućuje i nalaz jednog spomenika posvećenog ilirsko-rimskom bogu Silvanu, zaštitniku stočarsko-agrarne privrede, u prvom redu šumskih površina. Osobito je zanimljivo da i bizantski car i pisac Konstantin Porfirogenet (X stoljeće) među naseljenim gradovima pokršteno Hrvatske navodi i lokalitet Belitzein — što bi moglo značiti Bilice.

Da bi i to, jedno od najpoznatijih arheoloških lokaliteta našeg područja, postalo turistima pristupačno, nisu potrebna veća ulaganja, jer za proširenje i asfaltiranje postojećeg puta od ceste koja vodi za slapove Kr-

ke do Prokljanskog jezera i živopisnih uvala i draga pred Bilicama — zaista nije potrebno mnogo, a pogotovo zbog toga što Biličani ne bi odbili da suraduju na tome. Ostale poslove oko prijema i ugošćavanja turista vjerujemo da bi Biličani obavili savjesno, po ugledu na većinu naših mjesta uz more. Uz to, Bilice su veoma blizu grada i nove magistrale, pa i to pogoduje, osobito u pogledu izletničkog turizma i kempiranja. Propustiti takve pogodnosti znači propustiti i devize i zapošljavanje nove radne snage.

U slijedećem broju: Danilo i Jadrtovec.

J. Grbelja

148 mandatnih kazni

Prilikom nedavnog obilaska ugostiteljskih objekata u jednom dijelu naše komune zbog raznih uočenih nedostataka — izrekla je Tržna inspekcija više od 40 mandatnih kazni u ukupnom iznosu od 106 tisuća dinara. Istovremeno je sanirana inspekcija izrekla 26 mandatnih kazni u ukupnom iznosu od 54 tisuće starih dinara. Za teže prekršaje sastavljen je zapisnik na licu mjesta, na temelju čega će se poduzeti upravne i kaznene mjere. Osim toga, naplaćeno je više od 50 tisuća starih dinara na ime kamp-takse od »divljih« kampista.

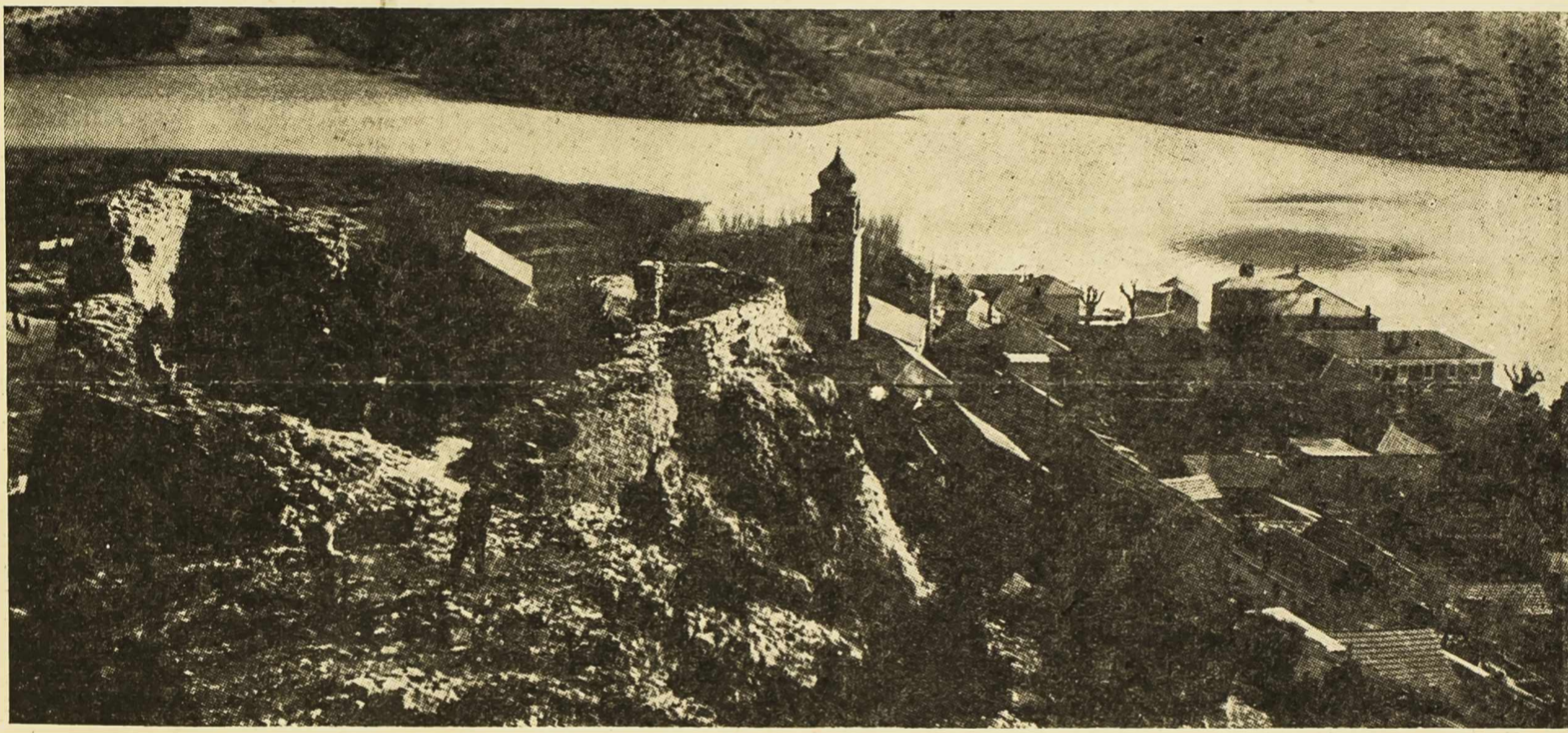
Prilikom obilaska konstatirano je da su sanitarni čvorovi u svim kampovima i na svim plažama zapušteni i neuredni. Na plaži u Skradinu od šest kabina četiri su neupotrebive. Također je zapaženo da se u svim vrstama ugostiteljskih rad-

nji, i u društvenom i u privatnom sektoru, osoblje ne pridržava propisa o nošenju radne odjeće. Ni higijena nije na potrebnoj visini.

Konstatira se i to da se još u potpunosti ne primjenjuje Odluka o održavanju čistoće. U

Skradinu je, na primjer, primijećeno da TLM »Boris Kidrič« (pogon u Lozovcu) ispušta industrijske otpadne vode direktno u rijeku — bez prethodnog pročišćavanja. Zbog toga se zagađuje plaža u Skradinu, na što gosti i stanovnici mjesta s pravom negoduju.

Na kraju, nekoliko riječi o još jednoj nekulturnoj pojavi. U Rogoznici su ispred samog Turističkog društva, nedavno oštećena tri automobila njemačke registracije. Slični slučajevi zabilježeni su u još nekim turističkim mjestima na području naše komune. (B)

Tko odlučuje o integraciji

U prošlom broju ovoga lista osvrće se Paško Periša na jedan moj prošlogodišnji članak. Taj osvrt je pisan u tipičnom stilu autora, a koji je dobro poznat čitaocima ovoga lista, do kojih autor nije ni najmanje držao, jer im ga je servirao u zakašnjenju od 8 mjeseci. Tako je njegov odgovor preuzeo neku drugu svrhu. Izgleda da do čitalaca nije držala ni redakcija. Riječ je o mom članku »Samoupravljanje protiv objektivnih zakonitosti nema perspektive«.

U komentaru (primjedbama) Periša nema svoga stava, pa istupa sa »stavom našeg društva« (a takvih avnih istupa bez ličnog stava prije smo imali mnogo više). I taj stav se potpuno pogrešno interpretira. To se neće dogoditi ljudima koji od šume ne vide drveća. Periša, hoće da istakne kako društvo kao cjelina nema što da se dira u radnu organizaciju, pa ni onda kada odbacuje ekonomski nužnu i potrebnu integraciju. Potvrdu tome hoće da nađe u Ustavu i Rezoluciji VIII kongresa Saveza komunista Jugoslavije.

Iz svoga parafraziranja izvlači tendenciozni zaključak, kako nisam zadovoljan objektivnim stavom, te da nešto predlažem i nudim, ali što.

Ponovo pregledajmo moje navode:

»Kakav tretman dati imovini kojom upravljaju radne organizacije, bilo one koje su sklone ekonomskoj, opravdanoj integraciji, bilo one koje joj nisu sklone? Kava vlasnička i posjedovna svojstva imaju ta sredstva, odnosno ta imovina? Na jednoj strani tvrdimo da ona predstavljaju društvenu imovinu, tj. da imaju takva obilježja da nitko ne može s njima apsolutno raspolagati. Ona služe za upotrebu i iskorišćavanje proizvodničim koji njima rukuju, a posredno i svim ostalim članovima zajednice. Ukoliko pojedina radna organizacija, i pored svih predočenih ekonomskih opravdanosti neće da pristupi integraciji, kakvu integraciju ima društvo kao cjelina prema toj organizaciji? Ako društvo tu ne može imati određeni autoritet, odnosno određeni instrument — da interes te radne organizacije poistovjeti sa širim interesom — onda ta sredstva poprimaju izvjesna vlasnička svojstva.«

Da bi to opovrgao, komentator poziva u pomoć Ustav. Kad se toga već latio, trebao je pročitati odredbe Ustava Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i sprem citiranog člana. Tada bi u preambuli, glava II, član 4. Ustava našao i ovo:

»Svaki oblik upravljanja proizvodnjom i drugim društvenim djelatnostima i svaki oblik raspodjele — u vidu birokratske samovolje i privilegija zasnovanih na mono-

političkom položaju, ili u vidu privatno-vlasničkih sebičnosti i partikularizama — izopačava društvene odnose zasnovane na ovakvom položaju čovjeka, suprotan je pojedinačnim i općim interesima čovjeka i društveno-ekonomskom i političkom sistemu utvrđenom u ovom ustavu.«

A što je to kada radna organizacija (i njen radnički savjet) odbijaju ekonomski opravdanu integraciju? To je birokratska samovolja, stvaranje privilegija na monopolističkom položaju u vidu privatno-vlasničkih sebičnosti i partikularizama! Periša se zalaže za takve ekonomske odnose u našem društvenom sektoru. Takve koncepcije vjerovatno je isti zastupao i dok je bio sekretar Općinskog komiteta Saveza komunista Šibenik. Kritičar misli da je radna organizacija prema društvu jedino dužna da očuva nesmanjenu vrijednost društvenih sredstava kojima upravlja. To može dovesti do stagnacije društva.

Zato Ustav utvrđuje:
»Sredstva radne organizacije namijenjena obnavljanju i proširivanju materijalne osnove rada, kao zajednička sredstva društvene reprodukcije, služe proširivanju materijalne osnove radne organizacije i društvene zajednice kao cjeline.« (čl. 11. stav 4.)

Kao daljnju mjeru Ustav SFRJ predviđa:
»Privredna organizacija može, pod uvjetima i u postupku koji su predviđeni saveznom zakonom, biti ukinuta ako nije u mogućnosti da obnavlja sredstva za proizvodnju i druga sredstva rada kojima upravlja ili da ispunjava druge zakonom određene obaveze.«

»Privredna organizacija može, pod uvjetima i u postupku koji su predviđeni saveznom zakonom, biti privremeno stavljena pod prisilnu upravu ako je svojim poslovanjem teško oštetila društvene interese.« (čl. 18. stav 1. i 2.)

Naši osnovni dokumenti su posvetili još dosta prostora pitanju kojega neće da vidi ni prizna kritičar. Dakle, Ustav SFRJ radnu organizaciju jasno i nedvojbeno određuje kao integralni dio društva. Periša je proma-

tra kao metafizičku tvorevinu sa »preobličnim vlasničkim svojstvima«. To je siguran put u liberalizam i anarhiju. Zar se za takve odnose u našem društvu isti zalaže?

I radne odnose radna organizacija uređuje samostalno u okviru svoje samoupravnosti. Ako pri tome neće da poštuje odredbe OZRO-a, što bi trebalo tu činiti? To je jasno. Kritičar to ne bi učinio. On bi, vjerovatno, tamo poslao delegaciju uvjeravača.

Zato je još jednom potrebno istome objasniti neke stvari. Integracioni procesi su stvar radne organizacije i cijelog društva. Uvjeravanje ima samo jedan aspekt njezina pospješivanja. Ako to ne pomaže, onda o tome treba da odlučuje društvo, na naučan, stručan i objektivno način. Tko će to biti, da li ustavni ili pravosudni organi, arbitraže, skupštinska tijela ili netko drugi, to je sporedno. U praksi se u tom pogledu već negdje koriste općinske arbitraže. Nitko u našoj zemlji u okviru društvenog sektora nema ni pravnog ni političkog osnova da se protiv ekonomski opravdanoj integraciji. Onaj tko to radi, radi protiv interesa društva. U Jugoslaviji to jedino mogu privrednici u privatnom sektoru. I to s razloga što u tom sektoru vlada onakvo vlasništvo kakvo bi Periša želio u društvenom sektoru.

Zapinjanje i opiranje procesu integracije u nekim radnim organizacijama, kao i materijalne štete u vezi s tim, nekim pojedincima ne smetaju, razumljivo. Taj dosta skupe društveni račun ne ide iz njihova džepa. Oni to nazivaju — poštivanjem objektivnih ekonomskih zakonitosti. Kakvog li apsurdna? Da li možda treba čekati dok se ljudi prošvijete i idejno više uzdignu? Time se već ulazi u domenu društvene nadgradnje. A nju određuje materijalna (ekonomska) baza. »Društveno biće određuje društvenu svjest.«

Citat iz Rezolucije VIII kongresa SKJ u komentaru dobro je upotrijebljen kada su u pitanju integracioni procesi kao posljedica administrativnog uplitanja i političkog pritiska. Ali, zašto se Periša odmah iza toga protiviti toj Rezoluciji i taj stav našeg društva pobija? Pogledajmo:

»Prirodni ekonomski put ka sve širim integracijama u našoj privredi, tako je tež, sigurno vodi trajnom uspjehu, a u sebi sadrži i podrazumijeva napor društveno-političkih snaga, prije svega u radnim organizacijama, da uvjere radni kolektiv u potrebu integracije tamo gdje ima neopravdanog suprotstavljanja.«

Zašto je Periša za teži put, a deklarira se kao prijatelj socijalizma? Do saznanja o potrebnij integraciji, rekli smo, treba doći na objektivnan, naučan i stručan način. Tko je prethodno te okolnosti utvrdio? Ako se to preskoči, onda se takva aktivnost najčešće pretvara u administrativno uplitanje i politički pritisak.

U Rezoluciji VIII kongresa SKJ pod II (tačno jednu

rečenicu ispred one koju je komentator citirao) stoji:

»Integraciona kretanja postaju jedan od bitnih faktora razvoja proizvodnih snaga i produktivnosti rada i proširivanja baze neposrednog društvenog reguliranja ekonomskih tokova.«

Kako rješavati te BITNE FAKTORE RAZVOJA PROIZVODNIH SNAGA? To je izvrsno objasnio Karl Marx u I, II i III tomu »Kapitala«. Politička ekonomija ne bazira se na uvjeravanju, niti ijedna ekonomika na svijetu može egzistirati na tome. Jedino može na poštivanju, razvijanju i oslobađanju objektivnih ekonomskih zakonitosti. Radna organizacija koja to ignorira provodi administrativno upravljanje i skrćuje proizvodne snage i proizvodne odnose. Tko podržava takve odnose, protivni se progresu društva.

Komentator moga članka zamjera mi što našu ekonomiku pokušavam uspoređivati sa ekonomikom Sovjetskog Saveza, očito ozlojeđen time što privredu prve zemlje socijalizma i druge po snazi i potencijalu u svijetu — stavljam uz bok s našom (?) Nije li to možda prazni i lažni patriotizam ili nešto drugo?

Smatram da je uzgred potrebno istaknuti — da je predmetni moj članak »Šibenski list« preuzeo iz »Samoupravljanja«, jugoslavenskog polumjesečnika za radničko i društveno samoupravljanje, gdje je objavljen 15. XII 1965. godine na prvju strani. Polumjesečnik se čita u cijeloj Jugoslaviji i nitko u mom članku nije vidio ono što je vidio Paško Periša. Citaočima to može da objasni SUSTINU STVARI.

Neki pojedinci kod nas su se toliko osilili da sebe poistovjećuju sa Partijom i društvom.

»Marx govori da birokraciji odgovara tajna, misterija, da ona ne trpi javnost, općedruštvene norme, društvenu kontrolu itd, da birokracija stvara za nju idealan i jedan određeni mentalitet ljudi, pasivnih i pokornih ličnosti itd. Misli da sve zna i nikome ne vjeruje. Njoj je immanent kult autoriteta, kult vlasti i pretvara cilj države u svoj lični cilj.« (C. Mijatović na IV sjednici CK SKJ).

I ovoga puta komentator na kraju izvodi njemu svojstven zaključak. U kakvoj je vezi to njegovo uvijeno insinuiranje sa mojim člankom? Poslije takvih provokacija, arogantnog isticanja standardnih fraza, citata i parola, dijeljenja lekcija u ovom listu (i komuni), čovjek je prisiljen da se upita: tko je to Paško Periša kada preuzima toliko pravo da drugima stavlja tako sumnjive etikete obojene političkim podmetaljkama? Nije to lako utvrditi. Da li stvarno tumači naših društvenih stavova ili samozvani (ili naručeni) čuvar nekih fikcija, ili pobornik liberalizma sa »vlasničkim preobličijama« u našem društvenom sektoru, ili nešto drugo?

Boris Kale

Saobraćajni prekršaji u porastu

Vozači voze NEOPREZNO

Ceste na području šibenske komune ugošćuju svakog dana i po dvije tisuće vozila u jednom pravcu. Njihov broj naročito je velik u srpnju i kolovozu. Ta činjenica dovoljna je da se zapitamo o tome koliko je dosad bilo saobraćajnih nezgoda i prijestupa uopće.

Prema podacima Stanice za sigurnost saobraćaja na javnim putevima, na području naše komune dogodile su se od početka ove godine 123 saobraćajne nesreće. U njima je šest osoba smrtno stradalo, 24 osobe zadobile su teže, a 43 lakše tjelesne povrede. Materijalna šteta proizrokovana u tim nesrećama procijenjena je na 30 milijuna i 102 tisuće starih dinara.

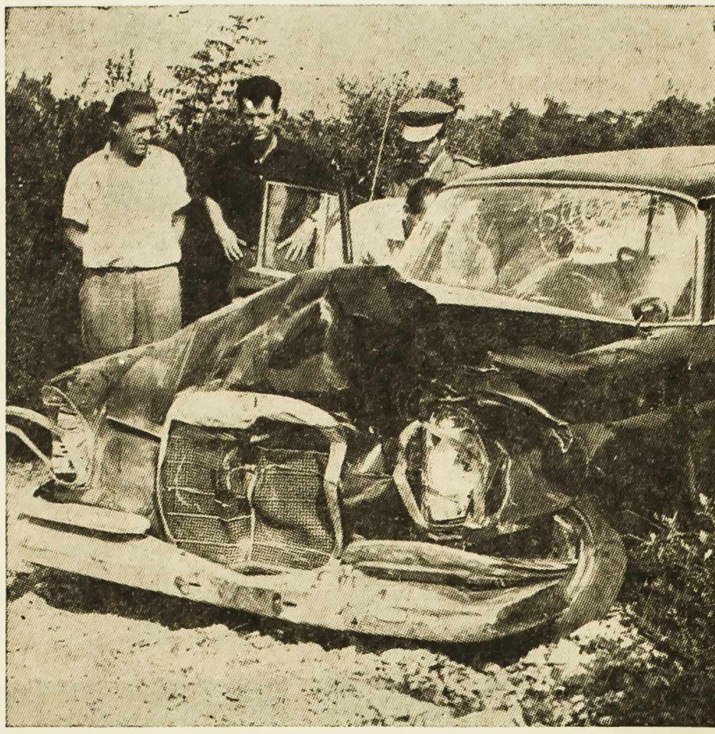
Da nije bilo agilnosti i stalne budnosti saobraćajnih milicionera, bilanca nesreća bila bi još drastičnija. Naime, treba zabilježiti da su saobraćajni milicioneri za počinjene prekršaje u saobraćaju podnijeli 571 prijavu suca za prekršaje, koji je izrekao dosta velik broj kazna.

Treba zabilježiti i to da su šibenski saobraćajci na licu mjesta kaznili 2.320 osoba.

Te kazne kretale su se između 500 i 3.000 starih dinara. Drugovi iz Stanice za sigurnost saobraćaja opomenuli su do početka kolovoza ove godine više od 1.000 vozača — onih koji su učinili lakše saobraćajne prekršaje.

Velik broj saobraćajnih prijestupa svjedoči da mnogi vlasnici vozila ne »putuju« cestama s mišlju da nesreće vrebaju na svakom metru i da je dovoljno

samo malo nepažnje pa da se ljudski život ugasi. (Đ. B.)

Zašto izumiru neki zanati

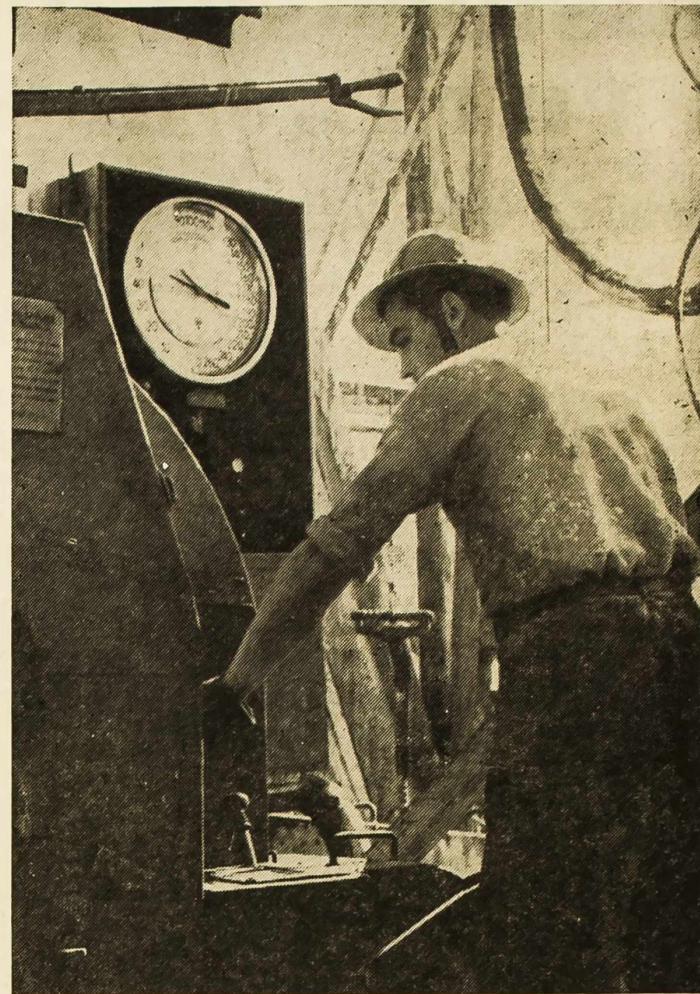
Danas u društvenom sektoru zanatstva u Šibeniku i okolnim mjestima djeluje nekoliko većih i manjih radnih organizacija. Tako je, na primjer, prerada drva i metala zastupljena sa po tri radne organizacije, prerada tekstila sa četiri, brodograđevno zanatstvo sa dvije, dok su ostale grane zastupljene sa po jednom radnom organizacijom. Nekoliko uslužnih djelatnosti nalazi se u okviru komunalnog poduzeća »Komunar«.

U privatnom sektoru stanje je nešto razgranatije, ali još uvijek nedovoljno s obzirom na potrebe stanovništva. Različitim uslužnim djelatnostima bavi se danas oko 250 privatnih radnji manjeg kapaciteta. Neki pak zanati postepeno nestaju ili se njima bavi vrlo mali broj osoba. To se prvenstveno odnosi na kolare, dimnjačare, kovače, potkivače, cipelare, parketaře i zlatare. Ti su zanati prije bili vrlo dobro zastupljeni.

Potrebno je više pažnje posvetiti baš tim zanatima, za koje neki smatraju da su deficitarni, jer bi njihovo postojanje i te kako dobro došlo građanima, a solidno izvedeni posao donio bi i adekvatno dobru zaradu. Prije svega, trebalo bi da oba sektora, i društveni i privatni, pronađu što pogodnije forme za tješnju suradnju ne samo u povećanju obujma poslovanja nego i u širenju pojedinih vrsta zanatskih usluga.

U društvenom sektoru zanatstva trebalo bi težiti ka integriranju srodnih organizacija, naročito u preradi drva. Naime, danas u Šibeniku djeluju tri takve radne organizacije. O tome je već jednom bilo riječi, ali se ništa konkretno nije učinilo.

Za tržište bi također bilo zanimljivo da se ispituju mogućnosti veće proizvodnje predmeta domaće radinosti, čime bi se stvorili još povoljniji uvjeti zaposlenja određenog broja osoba, a naročito ženske snage. U tom pravcu je Centar za unapređenje domaćinstva nešto poduzeo i ujedno otvorio put rješavanja toga problema, veoma značajnog za daljnji prosperitet šibenske privrede. (jj)

Pred nastavak natjecanja u II vaterpolo ligi

DRUGI DIO U ŠIBENIKU

Nastavak natjecanja u Drugoj vaterpolo ligi, u kojoj učestvuje i naš predstavnik PK »Šibenik«, održat će se u našem gradu od 31. kolovoza do 3. rujna. Utakmice će odlučiti o tome koja će se ekipa dogodine natjecati u Prvoj saveznoj vaterpolo ligi, a održavat će se, ponekad i dva puta dnevno, na bazenu u Crnici.

Vaterpolo ekipa »Šibenika« postigla je na turniru u Korčuli zadovoljavajući plasman, iako je bila osjetno hendikepirana odsustvom nekolicine vrsnih igrača. Na žalost, slična situacija vladat će i u drugom dijelu natjecanja Druge vaterpolo lige. Prema izjavama drugova iz uprave PK »Šibenik«, ne postoji opasnost od ispadanja iz Druge vaterpolo lige. A to je, u sadašnjoj situaciji, ipak najvažnije. Vjeruje se da bi vaterpolo ekipa »Šibenika« mogla osvojiti i koji neplanirani bod.

Da se to postigne, treba da se svi igrači svojski založe i da ih njihova vjerna publika u tom nastojanju pomogne.

Što se pak tiče osvajanja prvog mjesta, koje donosi prvoligaški status, tu dileme nema. Ako ne bude velikih iznenađenja, prvo mjesto osvojit će ekipa dubrovačkog »Juga«, koja je na turniru u Korčuli pobijedila

PK »Korčulu« na njegovu terenu. (B)

Za sada masline dobro

U betinsko-murterskom polju te u maslinicima na Kornatima Modravama i drugim predjelima — masline su veoma dobro ponijele. Obilne ljetne kiše očuvale su plodove, pa se očekuje da će berba biti veoma dobra.

Jedina opasnost koja može ugroziti ovogodišnju berbu — je maslinova mušica. Napad mušice toliko je štetan da zaraženi plodovi slabo napreduju, suše se, pa čak i opadaju sa stabla. Zbog te opasnosti uljarska zadruga je u stalnom kontaktu sa Institutom za jadranske kulture, koji neprestano prati pojavu i kretanje toga opasnog maslinovog nametnika i obavještava uzgajivače maslina duž jadranske obale — radi zaštite maslina prskanjem. M. M.

OGLAS

Prodaje se kuća u Ulici Martina Kolunića broj 2 — Šibenik — odmah useljiva.

Ubijen student u Gradcu

Upravo je završen istražni postupak povodom ubojstva u Gradcu kod Drniša, u kojem je smrtno stradao 23-godišnji Josip Marjanović iz Gradca, inače student Više tehničke škole u Zagrebu. Do toga ubojstva došlo je nakon krađe novca u vrijednosti od oko 2.800.000 dinara u kući 35-godišnjeg Josipa Lalića, također iz Gradca, inače trenutno zaposlenog u Holandiji, gdje radi kao rudar.

Naime, majka studenta Josipa Marjanovića udala se za Josipa Lalića i s njime imala petoro djece. Zivjeli su vrlo siromašno i u krajnjoj oskudici. Zato je Josip Lalić pošao na privremeni rad u Holandiju. Odrivajući se u Gradcu, uštedio je 2,8 milijuna dinara i poslao ih ženi u Gradac. Za prošlogodišnje božićne praznike u Gradcu je doputovao i on i student Marjanović. Lalić je tom prilikom povjerio Marjanoviću da ima nešto novca i da bi bilo dobro da on i Marjanović grade kuću u Zagrebu ili Splitu. Marjanović se složio i rekao da i on ima nešto novca. Kad su praznici završili, Lalić je otputovao u Holandiju, a Marjanović u Zagreb, odakle se za nekoliko dana vratio u Gradac. Majka mu je rekla da se novac nalazi u škrinji. Jednom zgomom ona je otišla u mlin, a u kući je ostao Marjanović. Slijedeće nedjelje, kada je Marjanović već bio u Splitu, primijetila je da novca više nema. Kad se on vratio iz Splita, majka mu je to rekla. On joj je odgovorio da ne prijavljuje, jer da će Lalić zaraditi drugi novac. Ona je o tome pisala mužu. On je odmah doputovao u Gradac. Kako se radilo o većoj sumi novca, i orga-

niz SUP-a su pokrenuli istragu.

Indicije su govorile da je krađu izvršio Marjanović, pa je protiv njega tužila pokrenuo postupak. Ali, on je negirao sve. Za vrijeme prvomajskih praznika Marjanović je ponovo došao u Gradac. Tada je između njega i Lalića izbila svađa zbog i-

movinskih stvari. Lalić je izvadio nož i zadao Marjanoviću dva udara u predjelu grudnog koša, od kojih je jedan bio smrtonosan. Poslije ubojstva Lalić je došao u Dom zdravlja u Drnišu i prijavio tuču, nakon čega je nož bacio u djetelinu a na mjesto zločina ubacio drugi nož, želeći time prikazati da je nož pripadao ubijenom Marjanoviću i da se sam na nj nabio prilikom hrvanja. Međutim, u istrazi je ustanovljeno da su oba noža pripadala Laliću. Gdje je ukradeni novac, još nije utvrđeno. Lalić je pritvoren i uskoro se očekuje suđenje.

KRATKE VIJESTI

U turističkim mjestima na području naše komune nalazi se na odmoru nekoliko istaknutih umjetnika. To su: Đokica Milaković, Zeljka Rajner, Nikica Kalodera, Dušanka Stojanović, Danica Pomorišac, Krešimir Zidarić, Danko Oblak i drugi.

Šibenski duborezac A. Belamarić učestvovat će na ovogodišnjem IV sajmu suvenira i domaće radinosti. Sajam će se održati od 25. rujna do 2. listopada.

U četvrtak, 25. kolovoza, učesnici ljetnog seminara muzičara, koji se ove godine održava u Zadru, gostuju u Šibeniku. Oni

će u Narodnom kazalištu dati koncert.

U šibenskim trgovinama već duže vremena ne mogu se nabaviti zaštitni šljemovi za vozače. Njihova upotreba obavezna je na vožnji Jadranskim cestom. Zbog toga nerazumljivog propusta trgovine, svakodnevno se čuju negodovanja vlasnika motorkotača.

Poduzeće »Tkanina« namjerava do kraja godine urediti jednu prodavaonicu za prodaju dječje robe. Trenutno je najakutnije pitanje da se pronađe prikladan prostor. Financijska sredstva za uređenje toga pro-

dajnog punkta osigurana su.

Turističko društvo Šibenik trenutno je (zbog obimnog posla na prihvaćaju gostiju) obustavilo akciju za uklanjanje u društvo privrednih organizacija. Do sada su učlanjena tri kolektiva — »Zelenila«, »Autotransport« i »Šubičevac«. Godišnja članarina je 60.000 starih dinara.

U prvih sedam mjeseci ove godine Student-servis u Šibeniku promotnuo je 6.220.000 starih dinara. Međutim, neke radne organizacije ne pokazuju dovoljno razumijevanja za rad Student-servisa. (B)

ROBENI

Elza, Vinka i Rose Jelić; Nada, Živka i Slavke Čogelja; Goran, Dušana i Ljubice Skorić; Tomislav, Ante i Fabijane Škevin; Anđelka, Jure i Janje Bolanča; Dani, Branka i Ike Skeljko; Alen, Jugoslava i Volge Filipi; Lidija, Ante i Zdravke Marjin; Sandra, Miroljuba i Snježana Stefanović; Ante, Grge i Jele Dražić; Milovan, Zivadina i Svetinke Gajić; Jasna, Marka i Jovanke Kaleb; Goran, Dragana i Zorke Rodić; Zorica, Nike i Nađe Periša; Radmila, Mile i Milene Vrljaci; Milena, Zdravka i Milice Stevelić; Marijana, Ante Plenča i Ane Bakula; Arsen, Živ-

VJENCANI

Janez Gradinski i Gordana Periša; Vladislav Stojanović i Danira Martinčević; Vice Bralić i Boja Stančić; Ante Kurtov i Mira Skroza; Emil Živković i Milka Dodig; Ivo Grubelić i Vojna Kursar; Milan Mučić i Ivanka Simac i Dinko Klisović i Slavka Malenica,

UMRLI

Petar Španja, star 69 godina.

SAOBRAĆAJNE VEZE

VLAKOVI

Za Zagreb u 9.49, 19.08 i 22.42 sati (direktna kola).
Za Šeograd u 19.08 (direktna kola).
Za Split u 2.46, 6.51 i 14.49 sati.

BRODOVI

Rijeka — Bar (brza)
dolazak iz Rijeke srijedom u 4.15 sati.
odlazak za Rijeku četvrtkom u 21.30 sati

Trst — Dubrovnik

dolazak iz Trsta ponedjeljkom i četvrtkom u 4.30 sati
odlazak za Trst utorkom i subotom u 17.45 sati (važi do 28. IX)

Rijeka — Bar
dolazak iz Rijeke subotom u 18.15 sati
odlazak za Rijeku ponedjeljkom u 11.15 sati (važi do 26. IX)

AUTOBUSI

Za Zagreb u 19 i 20 sati.
Za Rijeku u 4.15, 8.45, 9.45, 10.50, 11.45, 13, 14.35, 16.35, 19, 20, 21.30, 22, 23.35 sati.
Za Dubrovnik u 3, 5.30, 6, 8.30, 10, 11, 12 i 23.15 sati.

MALI OGLASNIK

PRODAJEM VINOGRAD KOD ZABORICA - JASENOVE (120 metara od magistrale). VRLO POGODNO ZA GRADNJU VIKENDICE. BLIZINA STRUJE I VODE. Obratiti se: MILUTIN ANTE pok. Nikole, Krapanj, kućni broj 153.

Izdaje i štampa: Novinsko-izdavačko poduzeće »Štampa« Šibenik

Direktor: MIRKO KNEZEVIC

List uređuje redakcijski kolegij - Glavni i odgovorni urednik — JOSIP GRBELJA —

Uredništvo: Šibenik — Ulica Petra Grubišića 3 — Telefon uredništva 25-62 — Rukopisi se ne vraćaju.

— Mjesečna pretplata za SFRJ 200 (2) dinara, za inozemstvo 400 (4) dinara - Tekući račun: Komunalna banka Šibenik 346-18 — Telefon štampari je 22-28 i 29-53.

OD SRIJEDE DO SRIJEDE

KINEMATOGRAFI

»ŠIBENIK«: premijera engleskog filma — STROGO POVJERLJIVO — (22. VIII)

Premijera francuskog filma — MARI SANTAL — (23. do 28. VIII)

»TESLA«: repriza američkog filma — TRAPER KELI — (17. VIII)

Repriza američkog filma — ROBIN HUD — (18—21. VIII)
Repriza američkog filma — HATARI — (22—24. VIII)